

KAMNISKI

TEKSTILEC

LETNIK XXVI • LETO 1988

ŠTEVILKA 11-12

Svilanit 40 LET

Vsebina:

Osrednja tema: Bil je lep praznik . . .	1
Iz uradnih listov za življenje: Hranilništvo v delovni organizaciji	3
Proizvodna dogajanja: Novosti v barvarni Dodatno vlaženje zraka v tkalnici frotirja Nove naprave za kemično pripravo tehnološke vode	5
Iz dela DPO in društev: »Na pomoč« z novim gasilnim avtomobilom	6
Po sledih prispevka »Vrnimo drobiž in pomagajmo ptičkom brez gnezda«	7
Praznične drobtinice . . . Njihovih 30, 35 in 40 let s Svilanitom V težkih in dobrih časih s Svilanitom Srečanje z zunanjimi sodelavci Športni kamenček v prazničnem mozaiku S krajinami in tihožitji Aladina Lanca Ko se kolena zagrižejo v strme gore Dobrodošla in ostanite z nami! Na prvem mestu kvaliteta in točnost Svilanitova trgovina v dvorskih garažah	8 9 10 10 11 12 13 14
Športne novice: Besedo imajo organizatorji športnega življenja Pisali so nam:	15 17
Upokojili so se: Olga Grilj, Polonca Golob, Brane Stankovič, Polde Golob	18
Dobrodošli med nami: Zdenka Žavbi	19
Za spominski album: Da naš praznik ne bomo pozabili	20

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«
Letnik XXVI. št. 11 – 12 1988
Glasilo delovne organizacije
»SVILANIT« Kamnik

Glasilo urejuje uredniški odbor
Jože Nograšek, Anton Jerman, Sonja Benkovič,
Janez Kimovec, Marinka Pinterič
Odgovorna urednica: Mija Senožetnik
Tehnični urednik: Ivana Skamen in
Andrej Verbič
Naklada: 900 izvodov
Grafična izvedba: Franjo Jereb – Idrija

Na pragu novega leta

Za nami je leto, katero je mejnik delovanja in obstoja naše delovne organizacije. S prijetnim občutkom smo lahko dali oceno razvoja Svilanita, ki se je v sorazmerno kratkem času razvil v sodobno podjetje, z uspešnim uveljavljanjem na mednarodnem trgu in uživa renome solidnega in uspešnega podjetja tudi na jugoslovanskem trgu. V tem jubilejnem letu pa smo že močno občutili krizno obdobje naše družbe, ki se hitro bliža vrhuncu in že ima občutne posledice tudi na rezultate in poslovanje Svilanita. Zavedamo se, da nam bodo vse prednosti, katere smo si s trdim delom priborili v preteklih letih, prišle še hudo prav pri premagovanju težav, ki jih pričakujemo v prihodnosti.

Ocena rezultatov poslovanja za leto 1988 je sorazmerno ugodna v primerjavi z ostalim gospodarstvom, tako po doseženem dohodku na delavca, kot tudi z osebnimi dohodki, saj se v devetih mesecih nahajamo na drugem mestu v bombažarski grupi po obeh kazalcih. Seveda pa sami pri sebi s tem ne moremo biti zadovoljni, če upoštevamo inflacijo in vidimo, da nam praktično pada tako realni osebni dohodek kot tudi akumulativnost podjetja. Uspešnejši in realnejši so podatki o doseženi proizvodnji v obeh temeljnih organizacijah, enako so tudi zelo razveseljivi realni podatki o doseženi prodaji, katera je kljub padanju kupne moči zelo uspešna. Tudi v letošnjem letu, kot že nekaj let nazaj, je bila izrazito velika prodaja v zadnjih štirih mesecih v Svili, kar ima za posledico, da so rezultati poslovanja realno vidni v Svili šele ob zaključnem računu.

Oskrba z bombažno prejo in ostalim reprodukcijskim materialom je bila praktično nemotena, čeprav si je morala Svila tekom leta sposojati denar pri Frotirju, kateri je v ta namen koristil kredite za pripravo izvoza in so cenejši od normalnih kreditov. Na splošno je bilo letošnje leto najbolj kritično zaradi pomanjkanja denarja in je zato večina podjetij morala najemati drage kredite, kar ima za posledico močno padanje uspešnosti poslovanja. Tudi v Svilanitu je bilo letošnje leto najtežje zaradi odplačila anuitet za kredite, ki smo jih najeli za modernizacijo strojne opreme. Naše obveznosti so v letu 1989 veliko manjše, zato je naš cilj, da si okrepimo obratna sredstva, da bomo delali z lastnim denarjem, za določen čas pa bomo zmanjšali investicijsko dejavnost. Naši pogledi za prihodnje leto so zaskrbljujoči. Napovedujoča inflacija bo nevzdržna in lahko pričakujemo še večje motnje v poslovanju ter nadaljne znižanje življenjskega standarda in s tem tudi zmanjšanje kupne moči.

Obremenitev gospodarstva je iz leta v leto večja, zato si morajo podjetja najemati drage kredite za poravnavo obveznosti do družbe. Napoved, naj bi se izboljšali pogoji gospodarjenja z novo zakonodajo, je vprašljiva, saj ti, ki so glavni viri inflacije, nočejo slišati o zmanjšanju porabe. Podpiramo izvoz na vzhod, kjer je zahteva manjša in tja lahko izvažajo tudi slaba podjetja, za kar se angažira ogromna denarna sredstva, ki tudi povečuje inflacijo. Izvoz na zahod se ponovno zmanjšuje, odvzeta je praktično vsa stimulacija, cene in zahteve po kvaliteti pa so na zahodu čedalje bolj problematične. Iz zadnjih podatkov je razvidno, da eno petino celotnega izvoza na zapad realizira Slovenija, na vzhod, kjer imamo suficit, pa izvažajo večino ostale republike.

Vsa opozorila in slabi rezultati nas ne spametujejo, da bi stopili na pravo pot in racionalizirali naše gospodarstvo in celotno družbeno režijo.

V prihodnjem letu bo sprejet Zakon o podjetjih in ostali spremljajoči zakoni, kateri bodo prinesli precej sprememb. Zato nas na tem področju čaka veliko dela, da vskladimo naše akte in se temu primerno tudi čim bolj racionalno organiziramo.

Ob vstopu v novo leto želim vsem članom kolektiva uspešno in zdravo leto 1989.

Direktor DO:
Matija Jenko

BIL JE LEP PRAZNIK...

To je bil res en lep večer, bi lahko rekli ob koncu praznične sobote, ko smo zaključili praznovanje 40letnice Svilanita.

Ko smo se proti večeru zbirali v hali Komunalnega centra Domžale, me je presenetilo polno parkirišče, ki je naznanjalo veliko obiskovalcev. Vesel sem bil tega. Ob vstopu v dvorano so goste, oktobrske nagrajence in jubilate okrasili z rožicami, vsi pa smo dobili bone za jedačo in pijačo za »podlago« za zabavni del praznovanja. Nabito polna okrašena dvorana je vzbujala res prijetne občutke.

Za ta večer je »naša« napovedovalka, kamničanka Danica Simšič, napovedala program svečane seje delavskih svetov, ki jo je vodil predsednik delavskega sveta delovne organizacije Franc Korošec. Slavnostni govornik, direktor Matija Jenko pa je opisal razvoj Svilanita v 40-letih obstoja. Gostje in mekinjski šolarji pa so vsem Svilanitovcem čestitali za jubilej in nam zaželeli uspešno poslovanje v prihodnje z željo, da bi bilo naše medsebojno sodelovanje v prihodnje še boljše. Oktet bratov Pirnat nas je navdušil z lepim petjem, oktobrski nagrajenci, jubilanti in mnogi zunanji sodelavci pa so ponosni sprejemali priznanje za svoj prispevek v razvoju Svilanita.

»Želimo vam vse dobro in hvala, ker nam pomagata«, je pogumno dejal mekinjski šolarček

Za zaključek svečanega dela programa smo si lahko ogledali modno revijo, na kateri so naše kreatorke in manekenke ter manekeni prikazali proizvode naše tovarne. To je bila res paša za oči, pa ne samo zaradi lepih modelov. Ko smo napasli oči, pa je tudi že-

lodec zahteval svoje. Tem željam pa so uspešno stregli delavci »Napredka« in naše vrle kolesarke. Ansambel »Krt« je s svojimi vižami vso noč skr-

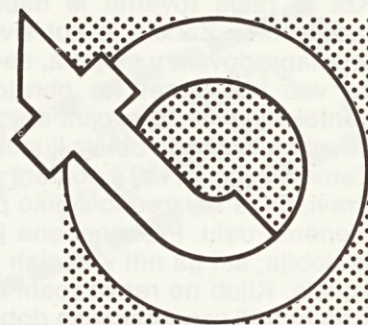
Z nami so praznovali številni gostje

bel za odlično razpoloženje. Za »zahtevnejše plesalce« pa je bilo tudi v mraku disca dovolj zabave.

Bil je res en lep večer, namenjen uspehu »Svilanitovih« 40 let. Prepričan sem, da je uspešno poslovanje tovarne pogoj, da bomo tudi v prihodnje lahko praznovali. Zato je prav, da prisluhnemo ljudem, ki so si s svojim delom prislужili letošnje oktobrske nagrade Svilanita.

Ivanki Luštrek, nagrada za strokovno delo

Ivanka je svojo pot v Svilanitu začela v obratu ob Ljubljanski cesti, imenovanem Jugopamuk. Tam je kot šivilja izdelovala kravate ali pa robila brisače. Ko so šivalnico preselili na Perovo, so šivalni stroji za robljenje brisač brneli v današnji tkalnici frotirja tam, kjer sedaj veselo tečejo statve Günne in Saurer. Kravate pa so nastajale pod rokami večjih šivilj v prostorih današnje tiskarne. Ko so iz Mekinj preselili tkalnico Svile, so tudi konfekcijo premetstili v prostore sedanje konfekcije frotirja. In končno so tudi »svilarci« pristali v dolgo zaželjeni novi hiši svojega TOZDa.

Osrednja tema

Kot je rasla tovarna je napredovala tudi Ivanka. Začela je kot šivilja ter z leti napredovala v mojstra, sedaj pa je že več kot deset let obratovodja v konfekciji svile. S svojim delom je zadovoljna, saj rada dela z ljudmi.

Zanimalo me je, kaj ji pomeni nagrada. Pravi, da je to izredno veliko priznanje njenemu delu. Presenečena je, da ga je dobila, saj ga niti v sanjah ni pričakovala. Kljub ne ranvo rosni mladosti, ji bo to tudi vzpodbuda za dobro delo v prihodnje. Ivanka pravi, da bi se rada zahvalila za podeljeno priznanje. Pohvalila pa je tudi celoten scenarij praznovanja našega jubileja. Želi si le, da bi teh par let do upokojitve lepo preživela.

Zvone Rostan, nagrada za prizadevno delo

Zvone se je v Svilanitu zaposlil že leta 1954. Nekateri bi danes rekli, da je za začetek »združeval delo« v mekinjski tkalnici. Vendar tam ni ostal dolgo.

Kmalu je začel delati v tiskarni, ki je bila takrat v Šmarci. Temu delu je Zvone ostal zvest vse do danes. Iz Šmarce se je tiskarna kot prva preselila na sedanjo lokacijo na Perovem. Leta 1966 je bila tiskarna v Svilanitu ukinjena, zato je Zvone nadaljeval s tiskarskim poslom kot obrtnik. V času zasebnitva je vseskozi sodeloval z našo tovarno in lepšal brisače z željenimi vzorci. Po petnajstih letih samostojnosti smo v letu 1981 v Svilanitu zopet ustanovili tiskarno, kamor se je kot njen vodja vrnil tudi Zvone.

»Oktobrska nagrada, ki sem jo prejel, mi pomeni priznanje za opravljeno delo,« je pripovedoval Zvone. Zelo mu je ugajalo tudi vzdušje, kakršno je bilo

v domžalski dvorani in pravi, da lepšega tovarniškega praznika še ni doživel.

Kljub temu, da je bilo pred leti med delavci več osebnega prijateljstva in razumevanja, je tudi sedaj v tovarni zadovoljen. Želi si le, da bi tako ostalo tudi v prihodnje.

Jože Nograšek, nagrada za družbeno politično delo

»Ko se je bilo po končani osnovni šoli treba odločiti v katero smer, oz. s kakšnim poklicem bi človek nadaljeval v življenju, so o mojem poklicu bolj odločile takratne okoliščine, kakor pa sam. Že iz otroških let sem se navduševal nad skrivnostmi električne energije. No, ker takrat, po mojem začudenju, za uk tega poklica v Svilanitu nisem dobil ugodno rešene prošnje, kljub zelo dobremu učnemu uspehu, sem pač moral sprejeti ključavničarstvo v Obrtnem montažnem podjetju Alprem. Po dobrih dveh letih vajeniške

dobe sem že imel v žepu pomočniški izpit. Ker mi je uspelo vse tri letnike takratne vajeniške šole opraviti z odličnim uspehom, mi je podjetje Alprem za nagrado skrajšalo učno dobo. Do vojaščine sem veliko potoval po vsej Jugoslaviji. Takrat, pred osemnajstimi leti je bilo obdobje, ko se je ogromno gradilo, mi pa smo opremljali trgovske lokale.

Po končani vojaščini, sem imel željo združevati delo bolj umirjeno, na enem mestu. Ponudila se je priložnost v Svilanitu za obratnega ključavničarja. Takrat je bila mehanična delavnica organizirana tako, da smo vsi delali po vseh obratih. Pozneje, ko se je začela tovarna moderno opremljati, me je tov. Tajč popeljal v svet šivalnih strojev in tu vztrajam še danes. Delo na šivalnih strojih pa je zahtevalo veliko učenja, tako da sem opravil številne tečaje v tujini in doma. Ker je vsak stroj specifičen, ga je bilo treba spoznati podrobno.

Ker mi opravljanje dela predsednika konference sindikata večkrat nalaga

Za prizadevno delo so oktobrske nagrade prejeli še naslednji naši sodelavci:

1. Majda Kosirnik (Šivalnica)
2. Marija Merčun (Šivalnica)
3. Danijela Misja (Šivalnica)
4. Anica Cevec (Tkalnica frotirja)
5. Marija Homar (Tkalnica frotirja)
6. Mira Kuhar (Tkalnica frotirja)
7. Jože Slapar (Tkalnica frotirja)
8. Anica Trobevšek (Tkalnica frotirja)
9. Francka Jeras (Konfekcija frotirja)
10. Marija Lipovšek (Konfekcija frotirja)
11. Marija Prelec (Konfekcija frotirja)
12. Sonja Svetec (Konfekcija frotirja)
13. Miha Golob (Barvarna)
14. Rajko Petek (Vzdrževanje in energetika)
15. Dušan Zlatnar (Vzdrževanje in energetika)
16. Vera Šnabl (Strokovne službe TOZD Frotir)
17. Julijana Vrtačnik (Kontrola)
18. Ljudmila Kuhar (Konfekcija svile)
19. Ljubica Vrhovec (Tkalnica svile)
20. Tatjana Kokalj (Strokovne službe TOZD Svila)
21. Martina Nograšek (Komerzialna služba)
22. Janez Kodra (Nabavna služba)
23. Izток Bogataj (Gospodarsko finančna služba)
24. Metka Sušnik (Splošno kadrovska služba)

HRANILNIŠTVO V DELOVNI ORGANIZACIJI

Iz uradnih listov
za življenje

Inflacija je postala sestavni del našega življenja. Spremlja nas že dobro desetletje, iz leta v leto je večja, obljublja se njen konec ali vsaj zaustavitev, njena rast pa se ne meni za naše želje in hotenja.

V uradnih listih jo srečujemo v različnih oblikah, njena vsebina pa se je spremenila le v višini. Imeli smo programirano inflacijo, ciljno inflacijo, govorimo o revalorizacijski stopnji, o rasti cen na drobno, o rasti življenjskih stroškov in spisek njenih (inflacijskih oblik) bi bil lahko še precej daljši.

Inflacija nedvomno pomeni tudi padanje vrednosti denarja in zato sili v porabo in ne v varčevanje, če pa ob tem OD še realno padajo in ne dosežajo stopnje inflacije, vedno več denarja porabimo za tekoče življenje.

Problem inflacije pa ni prisoten samo v privatnem življenju, temveč tudi v poslovanju delovne organizacije. Včasih je bilo koristno kupiti dobro in poceni blago ter ga imeti na zalogi, danes je vrednost kapitala prevelika, da bi se to še izplačalo. Kupiti surovine, čim hitreje izdelati blago in ga prodati, je postal osnovni motiv poslovanja. Prodano blago pa doseže svoj namen šele takrat, ko je plačano, saj plačilo čez dva ali tri mesece ni več isto, kot če je blago plačano v 15 dneh.

Ta nekoliko čudni uvod o problemih inflacije nekoliko pojasnjuje probleme današnjega dne. Pobuda delavcev, da bi v delovni organizaciji vlagali prihranke in da bi se jim ti obrestovali tako, da bi denar ohranjal realno vrednost, so povezani s poslovanjem DO, da ta ne bo potrebovala zunanjih kreditov in da bo denar delavcev cenejši od bančnih kreditov.

Interes je nedvomno obojestranski. Delavec je zainteresiran, da vplaga svoje prihranke v lastno delovno organizacijo in tako prispeva tudi k še večjemu dohodku na osnovi kapitala, zato pa dobi večje obresti, kot jih nudi banka. Delovni organizaciji pa ni potrebno najemati dragih kreditov za obratna sredstva.

DS TOZD in DO so v decembru sprejeli Pravilnik o hranilništvu v delovni

organizaciji, na osnovi katerega bo delavec del svojih osebnih dohodkov v % ali fiksnem znesku združeval in zato dobil obresti, ki bodo ohranile vrednost denarja.

Pravilnik o hranilništvu ni posebno dolg in ga objavljamo v celoti:

Na osnovi določb (frotir 40. čl., Svila 41. čl., DSSS 41.čl.) statua DO oz. DSSS je dne 20. 12. 1988 delavski svet DO Svilanit po predhodnem obravnavanju delavskih svetov TOZD in DSSS sprejel naslednji

PRAVILNIK O HRANILNIŠTVU V DO SVILANIT KAMNIK

1. člen

S ciljem izboljšanja rezultatov poslovanja, ohranja tekoče likvidnosti in realne vrednosti denarja ter na osnovi pozitivne zakonodaje, ki ureja finančno poslovanje TOZD in OZD, se v DO Svilanit organizira hranilna služba za delavce in upokojeince DO.

2. člen

K hranilni službi pristopi delavec s prostovoljno sklenitvijo pogodbe o varčevanju, določitvijo deleža svojega OD ali zneska za varčevanje v DO ter položitvijo prvega obroka.

3. člen

Delež OD ali fiksni znesek za varčevanje delavec lahko s pismeno izjavo spremeni do 25. v mesecu za naslednji mesec v roku 3 mesecev po zadnji spremembi. Delavec za dvig svojih sredstev lahko pooblasti pooblaščenca. Pooblastilo mora biti pismeno, podpisano pri delavcu, ki je zadolžen za blagajno oz. sodno overvljenost.

4. člen

Vse vloge delavcev se obrestujejo po revalorizacijski obrestni meri po Odloku v Ur. listu SFRJ z dnem veljavnosti le-te. Obresti se k hranilni vlogi pripisujejo h glavnici enkrat mesečno in sicer 1. v mesecu za pretekli mesec na konformni način od vplačila do izplačila hranilne vloge.

5. člen

Glede na poslovno politiko se ker revalorizacijski obrestni meri lahko obračunava tudi realna obrestna mera, ki jo določi delavski svet.

6. člen

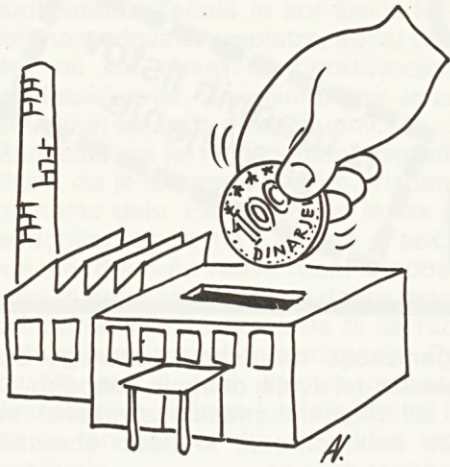
Za vsa sredstva delavcev na hranilnih vlogah jamči delovna organizacija z vsemi svojimi sredstvi. Obresti za hranilne vloge so obveznost TOZD, ki so privarčevana sredstva delavcev koristili, krijejo pa se kot revalorizacijski odhodki. Realna obrestna mera pa se krije iz dohodka.

tudi udeležbo na raznih sestankih s predstavniki drugih kamniških podjetij, mi je kar nekako prijetno in v čast, da sem iz Svilanita. Mislim, da nam je delavcem tovarne skupaj z zelo sposobnim vodstvom uspelo ime »Svilanita« potisniti na sam vrh lestvice uspešnosti, tako v tekstilni industriji v Sloveniji, kakor tudi v kamniškem prostoru. Gotovo, da dober uspeh podjetja pogojuje tudi dobro počutje zaposlenih. Popolnoma logično pa je, da se pri tako hitrem tempu, visokih normah in zahtevani kvaliteti dela, pojavijo tudi problemi. Trudimo se jih kar najbolje reševati. Uspeh je odvisen od nas vseh in se odraža na skupnih rezultatih.

Iskren bom: lepše je slišati besede pohvale kakor graje, zato sem nagrade vesel. Ne smem pozabiti tudi deleža ostalih sodelavcev, ki sodelujejo v konferenci sindikata. Velikokrat našega truda fizično ni videti. Zavedati pa se moramo, da za vsemi dogajanjem v podjetju, kulturnimi, športnimi, organiziranimi drugimi dobrinami stoji sindikalna organizacija, za to pa je treba žrtvovati tudi kakšno uro, soboto ali nedeljo svojega prostega časa.

Hvaležen sem delavcem Svilanita za zaupanje, trudil pa se bom še naprej, da priznanje opravičim. Ker pa smo ravno pred zaključkom letošnjega leta bi pogovor izkoristil tudi v namen čestitati v imenu sindikalne organizacije vsem, ki združujemo delo v Svilanitu, z željo, da tudi v prihodnem 1989 letu ustvarimo kar največ začrtanih ciljev in si tako zagotovimo lepši jutri.«

Albin Pirš

7. člen

Vsa tehnična administrativna dela za potrebe hranilnih vlog opravlja gospodarsko finančna služba, katera je dolžna zagotoviti tudi tajnost vlog.

8. člen

Delavec lahko prosto vlaga in dviga svoj denar na hranilni vlogi v uradnih urah blagajne DO. Pri zneskih, ki so večji od izplačanega povprečnega OD v delovni organizaciji v preteklem mesecu, pa je dolžan dvig napovedati vsaj en dan pred dvigom v blagajni DO. V kolikor delavec dvigne vsa svoja sredstva, je tak dvig dolžan najaviti tri dni pred dvigom. Dvig vseh privarčevanih sredstev pomeni tudi prenehanje pogodbe o varčevanju, to pa lahko preneha tudi z odstopno izjavo.

9. člen

Ob vsaki vlogi oz. dvigu privarčevanih sredstev delavec dobi izpis glavnice od zadnje spremembe stanja, višino obresti za zadnje obdobje in skupno višino privarčevanih sredstev.

10. člen

Nakazila na hranilni račun delavca od OD se opravljajo avtomatično na osnovi sklenjene pogodbe, posamezne pologe oz. dvige pa delavec potrdi s podpisom na kopiji izpisa. Delavec se za opravljanje hranilnih poslov indentificira s izkaznico, ki jo dobi ob podpisu pogodbe. Izkaznice se lahko uporablja z dodatno identifikacijo z osebno izkaznico.

11. člen

Pravilnik prične veljati, ko ga sprejme delavski svet delovne organizacije in se objavi na oglasnih deskah, uporablja pa se od 1.1.1989 dalje.

Predsednik DS DO:
Korošec Franc

Pravilnik se bo začel uporabljati s 1. 1. 1989, vsak delavec, ki bo k hranilni službi pristopil, pa bo dobil posebno izkaznico. Delo v blagajni bo potekalo z računalnikom s sorazmerno malo administracije, vsak delavec pa si bo vodil lastno evidenco z izpiski, ki jih bo dobil ob vsaki spremembi stanja. Obresti se bodo pripisovale mesečno, obračunavale pa po konformni obrestni meri.

Pravilnik o hranilništvu se je skušal oblikovati tako, da bi bil čim bolj jasen in razumljiv, opozoriti pa le velja na nekaj zakonskih določil, da ne bi bilo očitkov, da je bil kdo zaveden.

K hranilni službi v delovni organizaciji vsak delavec pristopi prostovoljno in si sam določi delež OD, ki ga bo vlagal v delovno organizacijo. Višino deleža bo po preteku 3 mesecev možno tudi spremeniti, tega pa ne bomo mogli vsak mesec, saj bi bilo to povezano s preveliko dela. Zato velja razmisliti, koliko denarja lahko namenimo za varčevanje.

Prihranke se bo lahko dvigovalo dnevno, le dvig prihranka nad višino povprečnega OD v DO v preteklem mesecu bo treba napovedati en dan prej, da se bo lahko zagotovila primerna količina denarja. V primeru, če bo delavec dvignil ves svoj denar, pa bo moral dvig napovedati 3 dni prej, dvig vsega denarja oz. stanje NIČ pomeni tudi izstop iz hranilne službe. Ta ukrep je potreben zato, da se v računalniku ne bi vodilo delavcev, ki imajo stanje nič in za hranilništvo niso zainteresirani.

Hranilne vloge bo možno dvigovati vsak dan v času dela blagajne, obresti pa bodo tolikšne, kot bo objavljena revalorizacijska stopnja v uradnem listu. Za vse vloge je zagotovljena tajnost kot je to pri hranilništvu običaj. Za vsa sredstva pa jamči delovna organizacija. Opozoriti pa velja, da za hranilne vloge v banki ali na pošti jamči država, v delovni organizaciji pa tega jamstva

ni. V primeru nelikvidnosti delovne organizacije oz. izgube, so izplačila hranilnih vlog nekoliko zapostavljena in mora DO prej poravnati kar nekaj drugih obveznosti. Zato je pričakovati, da bo v primeru dobrih rezultatov, interes večji, če pa se bodo rezultati poslabšali in likvidnost zmanjšala, pa se bo zmanjšal tudi interes za varčevanje, predvsem zaradi varnosti oz. jamstva. Težko je oceniti v začetku in glede na konkretne razmere, koliko svojih osebnih dohodkov bomo namenili varčevanju in vsaj v tekočem mesecu pridobili nekaj obresti, koliko manj zunanjih kreditov bo delovna organizacija potrebovala in s cenejšim kapitalom izboljšala rezultat poslovanja. Nedvomno pa je to začetek novega načina življenja in poslovanja, ko v prehodu na tržno ekonomijo razmišljamo o varčevanju in ne le o porabi in to varčevanje povezujemo z interesom svoje delovne organizacije. Lahko se zgodi, da bo ob začetku dela prišlo do manjših problemov, vendar velja opozoriti, da je sistem zasnovan tako, da je kontrola možna, nobena eventualna napaka pa ne bo namerna. Morda bo o sicer zelo zmanjšanih zmožnostih za varčevanje ob padanju realnih osebnih dohodkov hranilništvo v delovni organizaciji začelo preobrazbo našega ponašanja ter se bomo od porabe postopno preusmerili v varčevanje in da nas bo to od varčevanja pri OD vodilo tudi k vsem ostalim področjem življenja in dela.

Bogo Wiegeler

BODICA

Informiranje pa tako . . .

Ukinili smo zbere, ker na njih nismo skoraj ničesar odločali, bili smo le informirani. Informator je ali ni, lahko je le jedilnik in kulturni dogodki.

Varčevanje je sicer potrebno, vendar je tovarna le več kot samo delo in plača. Kakšno besedo o poslovanju v DO lahko pogrešamo, če so osebni dohodki dobri, to molčanje o življenju in poslovanju v tovarni pa vedno ne vodi k dobri rezultatom poslovanja.

informator

Štev.: 45
Kamnik, dne 19. 11. 1988. *Svilanit*

Ureja in izdaja uredniški odbor Kamniškega Tekstilca

VSEBINA:

JEDILNI LIST HLADNE IN NOČNE MALICE

KULTURNI IN ZGODOVINSKI DOGODKI

JEDILNI LISTI

Hladna malica I.

21.11.1988. Suho meso, zelje s fižolom

22.11.1988. Svinjska pečenka, solata

23.11.1988. Govedina v solati, jajce

24.11.1988. Krompirjeva solata, krvavice

25.11.1988. Ocvrte ribe, solata

26.11.1988. Pečeni kare, solata

KULTURNI IN ZGODOVINSKI DOGODKI

19. novembra
1808 je bil rojen slovenski politik, reakcionar, publicist, gospodarstvenik JANEZ BLEIWEIS.

1898 se je rodil slovenski filozof KLEMENT JUG. Njegovo delo Zbrani planinski spisi. Ukvarjal se je z vprašanjem materialne etike in alpinistike kot vzgoje volje.

1964 je umrl slovenski kipar FRANČIŠEK SMERDU. Med njegovimi stvaritvami se odlikujejo male plastike in reliefi v bronu, po osvoboditvi slikin razsežnosti.

Proizvodna dogajanja

NOVOSTI V BARVARNI

Avtomatizacija proizvodnje v tekstilni industriji zagotavlja večjo produktivnost in kvaliteto ob ustrezni organiziranosti. Vedno pomembnejši je tudi faktor znanja, ki omogoča nemoteno odvijanje proizvodnega procesa. Domača tekstilna industrija je v svojem razvoju dosegla nivo, ko bo potrebno v vse večji meri avtomatizirati proizvodne postopke. S tem bodo dani pogoji za konkurenčnost njenih proizvodov tudi na svetovnem tržišču. Hiter tehnološki razvoj mikroelektronike in na osnovi tega računalništva, predstavlja osnovo celovitega reševanja problematike avtomatizacije proizvodnih postopkov.

Zagotavljanje ponovljivosti nians v barvarni križnih navitkov je zahtevnost, ki jo brez sodobno nadzorovanega postopka barvanja ne moremo pričakovati. Vgradnja mikroprocesorjev tipa PC 3000 firme Josef Jasper nam bo z ustreznimi tehnološkimi programi zagotovila boljšo kvaliteto in ekonomičnejšo porabo energije in vode. Za popoln nadzor pa bomo morali sistem mikroprocesorske kontrole barvnih aparatov povezovati v sistem mikroročunalniške kontrole in vodenja preko že obstoječega informacijskega sistema. Ker pa so želje vedno večje od možnosti, mislimo tudi na procesorsko

vodenje doziranja iz barvne kuhinje direktno v barvne aparate.

Zelo veliko si obetamo tudi od vpeljave računalniško podprte barvne metrike, ki pa je prav tako še vedno želja. Za realizacijo bomo potrebovali znanje in pa seveda dobre poslovne rezultate, ki si jih trudimo soustvarjati.

Zdenka Žavbi

DODATNO VLAŽENJE ZRAKA V TKALNICI FROTIRJA

Že dolgo časa se v tkalnici frotirja pojavlja problem, kako doseči zahtevano vlago. Samo tkanje zahteva konstantno relativno vlažnost zraka v prostoru. Z montažo novih hitrotekočih Saurer statev se je problem še povečal, oziroma se je neenakost vlage v posameznih delih tkalnice še povečala. Pri iskanju rešitev smo stopili v stik s firmo »STIELOW« iz Frankfurta, ki izdeluje posebne šobe, skozi katere se vpihava v razmerju voda in stisnjen

zrak. Razmerje in časi vklopa so programirani tako, da je skoraj izključeno padanje posameznih kapljic od šobe. V mesecu novembru je bilo tako v tkalnici montiranih 100 takih šob, na dva krmilna sistema. Šobe smo skušali namestiti na najbolj kritičnih mestih pod stropom tkalnice. Vsaka šoba razprši 3 litre vode na uro, žal pa pri tem uporabi tudi precejšnjo količino stisnjenega zraka. Stisnjeni zrak pa vemo, da predstavlja eno najdražjih energij.

Stanje relativne vlažnosti v tkalnici se je vidno izboljšalo, saj dosegamo 60 – 65 % vlažnost.

Upamo, da bo to vplivalo tudi na boljše pogoje za tkanje in manjše zastoje na statvah.

Ivan Nograšek

NOVE NAPRAVE ZA KEMIČNO PRIPRAVO TEHNOLOŠKE VODE

Podjetje CEVOVOD iz Maribora te dni v kotlovnici končuje z montažo novih naprav za kemično pripravo tehnološke vode.

Vsak dan se v kotlovnici pripravi okrog 1000 m³ mehčane vode za potrebe barvarne in oplemnilnice. Naj povem enostavno kaj to pomeni. Surovi vodi, ki jo črpamo iz dveh vodnjakov, je potrebno odvzeti elementa kalcij in magnezij, ki sta raztopljena v vodi in povzročata tako imenovano trdoto vode. Trdota vode pa povzroča težave pri postopkih barvanja in določene procese onemogoča. Voda v kamniškem področju je trda do 13 nemških trdotnih stopinj. To je toliko kot bi raztopil 130 miligramov CaO v 1 litru vode. To je kar pecej visoka trdota. Ni pa se čuditi, saj naša voda priteka izpod apnenčastih planin, ki jih topi na svoji poti.

Naša naprava vsebuje mehanski filter s kremenčevim peskom, ki vodi odvzema mehanske primesi in nečistoče. Nadalje vsebuje dva ionska izmenjevalca s kapaciteto do 75 m³ na uro, ki sta polnjena z močno kationsko izmenjevalno maso vofatit KPS, uvoženo iz NDR. Ta masa ima lastnost, da zamenja kalcijeve in magnezijeve ione z natrijevimi, kateri pa v tehnološkem postopku ne povzročajo nobenih opaznih težav. Učinek naprave je, da iz surove vode, ki vsebuje skupno trdoto 13 nemških trdotnih stopinj, to zniža na zanemarljivo izpod 0,05 N°. Po pretoku 900 – 1000 m³ vode preko iz-

menjevalnega filtra se ionska masa nasiti, zato jo je potrebno regenerirati z 16 % raztopino natrijevega klorida, to je morsko soljo. Regeneracija poteka v obratni smeri obratovanja naprave. Tako se filter spravi v prvotno stanje. Postopka se lahko ponavlja neomejeno časa. Teoretična poraba soli naj bi znašala 1 kg na 2000 litrov vode.

Bistvene prednosti nove naprave so v tem, da je celotno delovanje procesorsko vodeno, analize se vršijo avtomatsko s pomočjo testomata, ki je tudi povezan s procesorjem. procesor pa po potrebi napravo prekrmili oziroma jo izloči, če parametri ne odgovarjajo zahtevam.

Predvideno je, da se sol ne bo več uporabljala embalarana, temveč se bo dovažala v razsutem stanju. Raztapljala se bo v posebnem bazenu, za postopek pa se bo prečrpavala nasičena slanica.

Od nove naprave pričakujemo bolj kontroliran postopek kemične priprave z nekaj manjšimi stroški.

Ivan Nograšek

Iz dela DPO
in društev

»NA POMOČ« Z NOVIM GASILNIM AVTOMOBILOM

V mesecu požarne varnosti so gasilci Svilanita organizirali večjo praktično gasilsko vajo. V vaji so sodelovali gasilci kamniških delovnih organizacij in mesta Kamnik. Tovarniška sirena je ob dogovorjeni uri naznanila preplah. Niti nekaj minut ni minilo, ko je bilo tovarniško dvorišče polno gasilskih vozil. Takoj so pričeli z gašenjem predvidenega požara. V tej vaji je bil zamišljen požar na platnenem skladišču (šotoru) z obrambo sosednjih objektov. Močni stroji so visoko potiskali vodo in tako prikazali mogočen vodo-

Naj vam jekleni konjiček dobro služi

»Gašenje« požara platnenega skladišča

met. Prisotni so z zanimanjem spremljali vajo in ocenjevali spretnost gasilcev in moč strojev.

Po končani vaji so se gasilci zbrali na zbornem mestu. V zboru so jih sprejeli gasilci in gasilke Svilanita v novih modrih uniformah. Tako lepo uniformirane gasilce bi še Angleška Betka II. sprejela v svoji gardo. Med njimi je bil novi gasilni avtomobil, ki so ga po dolgoletni želji le dočakali. V to aktivnost meseca požarne varnosti je bila vključena izročitev tega vozila v uporabo

V lepih uniformah so bile naše gasilke še bolj šik!

BODICA

Če si fant, bodi komercialist

Leto in jesenske mesece je v Svilanitu burila duhove izbira KOMERCIALISTA ZA PRODAJO BOMBAŽNEGA KOMADNEGA BLAGA.

Ker je delo v prodaji zelo odgovorno in zahtevno, pa tudi mamljivo, se je na zunanji razpis prijavilo kar 26 kandidatov. Že dolgo pa se je vedelo, da bo izbran MOŠKI.

Z vsakim kandidatom je bil opravljen razgovor pred 5-člansko komisijo, ki je ocenila kandidate in pripravila predlog za ožji izbor.

V boljšem položaju je bilo 19 zunanjih kandidatov in v slabšem prijavljenci znotraj podjetja. Prvi niso imeli kaj izgubiti, ker so zaposleni in so za tovarno osebnostno kot prazen list papirja. Drugi pa so bili – dvakrat na slabšem; ljudje jih poznajo v dobrem in slabem, čemur pripomore še kak nevoščljivec, in pa, kar je bilo pri izbiri zelo pomembno: NI MAJO USTREZNIH DELOVNIH IZKUŠENJ, kajti kljub izpolnjevanju pogojev izobrazbe, se večletne delovne izkušnje na drugih delih v Svilanitu, ne upoštevajo.

Sedem Svilanitovcev zaradi pomanjkanja izkušenj torej ni imelo nobenih možnosti, ker, kot je razvidno iz zapisnika Komisije za DR DSSS, niso prišli niti v ožji izbor. Ostala jim je le grenkoba okusa, da so kot DOMAČI izgubili. Izbran je bil zunanji kandidat in to v težkih časih, ko v mnogih tekstilnih podjetjih iščejo vse možne rešitve za zmanjšanje režijskih delavcev ob oteženih pogojih prodaje.

MIMA

gasilskemu društvu Svilanit. Ob navzočnosti zunanjih desetih in domačih gasilcev je ključ avtomobila izročil direktor Svilanita Jenko Matija poveljniku društva Jeglič Antonu. Zahvalil se je delovni organizaciji za tako veliko pridovitev z obljubo, da bo še naprej skrbno vodil društvo, bodril gasilce in ostale delavce k še večji budnosti požarne varnosti. Delavci in vodstvo Svilanita so s tem dejanjem dokazali visoko požrtvovalno kulturo zavedajoč

Za dolgoletno delo priznanje tov. Kondu

se nenehne nevarnosti izbruha požara. Članom društva pa so dali moralno oporo in veselje za še aktivnejše delovanje.

Vaja in svečana izročitev vozila je bila 14.10.1988. Navzoča sta bila tudi predstavnika občinske gasilske zveze Jože Brlec in Jože Kladnik. Pozdravila sta navzoče gasilce in jim zaželela uspehov pri gasilskem delu in vneve pri vzgoji mladih gasilcev. Po krajšem nagovoru je tov. Brlec izročil priznanje gasilki Majdi Mali za dolgoletno delovanje v društvu. Priznanje je bilo izročeno tudi meni, ne da bi tega pričakoval. To si delim z vsemi tistimi gasilci, ko smo skupno zaorali ledino v Svilanitu za ustanovitev sodobnega gasilstva. V zahvalo za izkazano pozornost gasilcem Svilanita sem napisal ta prispevek v želji za nadaljno iskreno sodelovanje.

Svilanitovi gasilci imajo lepo urejen gasilski dom, solidno tehnično opremo in za njihov 20. letni jubilej pridobitev še gasilnega avtomobila.

S to tehniko in gasilnim znanjem so v stanju izvajati vso gasilsko preventivo in požarnovarnostno osveščanje zaposlenih. V vsakem času so sposobni vstopiti tudi v resno akcijo gašenja požara v tovarni in na terenu. Če v gasilstvu ne bi bilo ljudi, volje in znanja, bi tega ne nadomestila nobena tehnika.

Gasilci in gasilke, še naprej vztrajajte v društvu, se številčno krepite in strokovno usposablajte v vaš ponos in varnost Svilanita.

Na pomoč!

Alojz Konda

Po sledeh prispevka

»VRNIMO DROBIŽ IN POMAGAJMO PTICKOM BREZ GNEZDA«

Osrednja tema v eni izmed prejšnjih številčk KT, o pospešenem odplačevanju stanovanjskih kreditov in posredovana obvestila posameznim delavcem o višini neodplačanega kredita so rodili rezultat, ki smo ga lahko veseli. Do konca meseca novembra se je spisek dolgoročnih kreditov naših delavcev zmanjšal za 291 vrstic, torej se je glede na stanje ob polletju skoraj prepolovil. Čeprav ob zaključku tretjega tromesečja akcija ni bila zaključena in so se mnogi delavci odločili za odplačilo kredita v jesenskem obdobju, se je plačana provizija banki za obračun stanovanjskih kreditov zmanjšala iz 6.649.891 din na 4.952.570 din, ob zaključku leta pa bo ta znesek še nižji. Ta sredstva pa bodo namenjena delavcem, ki bodo v letu 1989 zaprosili za stanovanjske kredite.

Nekaj delavcev, ki je imelo več kreditov oz. za odplačilo večji znesek, se je odločilo za odplačilo kreditov v nekaj obrokih in bodo s tem v krajšem času odplačali stanovanjski kredit.

Od celotnega spiska nevrnjenih kreditov je četrletna provizija banke v 62 primerih večja kot 10.000 din, torej se obračunava v višini 4 % od neodplačane višine kredita, v vseh ostalih primerih pa se obračunava določena minimalna provizija 10.000 din. Pričakovati pa je, da bo banka glede na infla-

cijo minimalno provizijo povečala in se nam bodo s tem povečali tudi zneski za plačilo provizije banki.

Čeprav smo z akcijo pospešenega odplačevanja kreditov začeli in določene rezultate tudi dosegli, bi bilo prav, da s pospešenim odplačevanjem kreditov nadaljujemo, saj s tem zmanjšamo stroške obračunavanja kreditov v DO in banki, provizija za obračun pa bo ostala novograditeljem in tistim, ki si urejajo svoj lastni dom.

Posamezne mesečne anuitete so postale tako nizke, da bi bilo prav, če akcijo nadaljujemo. Vsak si odplačilo kredita lahko prilagodi svojim željam in možnostim, ta znesek pa naj le ne bi bil nižji od 5.000 din.

Ob pogojih inflacije in realnega padca osebnih dohodkov takšno pospešeno odplačevanje stanovanjskih kreditov pomeni večjo obremenitev osebnih dohodkov, pomeni pa tudi zmanjševanje dela in stroškov, to pa je sigurno tudi eden izmed osnovnih pogojev, da bi inflacijo tudi lahko zmanjšali, seveda, če bi to storili na vseh področjih našega življenja in dela. Nedvomno pa bomo s takšno akcijo pomagali tistim, ki si v teh časih ustvarjajo svoj lasten dom. Ker pa so to naši sodelavci, bi bilo prav, da jim pri tem pomagamo.

Bogo Wiegele

BODICA

Sobote, sobote, kam bi vas del?!

Ta nesrečna sobota že tako ni prijeten dan. Nanjo se moraš že na začetku tedna psihično pripraviti, da jo sprejmeš kot običajen delovni dan, marsikdo pa si na ta dan pomaga z dnevom dopusta, če mu ga vodja dela odobri. Enoizmenecem z gibljivim delovnim časom prisotnost na soboto ni obvezna, je pa priporočljiva, mislim pa, da bi morala biti prisotnost v telefonski centrali obvezna.

V soboto, 3. decembra zaradi nedejavanja telefonske centrale nismo mogli dobiti serviserja za stroj, ki je ključnega pomena v proizvodnji. Poskušali smo preko varnostnika naročiti serviserja, vendar nam je ta povedal, da posreduje samo zunanje telefonske pozive v delovne enote in službe.

In posledice? Serviserja smo takoj v ponedeljek klicali trikrat, vendar ga nismo dobili, nato v torek še dvakrat, ko je proti koncu izmene le prišel, pa okvare ni mogel odpraviti. Popravljenega je vrnil v sredo, rekoč, da res škoda, ker bi to okvaro lahko odpravil že v soboto.

Če se v sobotah ne znamo primerno organizirati, pa poskusimo z prizadevanji, da se pridružimo TITANOVCEM in STOLOVCEM, ki so že nekaj let prosti ob sobotah.

ADA

PRAZNIČNE DROBTINICE . . .

NJIHOVIH 30, 35 IN 40 LET S SVILANITOM

Tokrat je bil zanje predpraznični dan drugačen; namenjen ni bil le delu, ampak sproščenemu klepetu; v njem so se prepletale misli in besede o njihovih letih dela v tovarni

PRAZNIČNE DROBTINICE ...

V TEŽKIH IN DOBRIH ČASIH S SVILANITOM

Podelili smo zlate plakete in diplome
Svilanit. Prejeli so jih:

Nekdanja direktorja DO in zaslužni čalni kolektiva

1. STANE MARCIJAN – direktor DO
2. RIBAŠ SLAVKO, dipl.ing. – direktor DO
3. Dr. MILAN KIRN – zaslužni član DO
4. ANTUN TIŠLARČ – zaslužni član DO
5. JOŽE MIRTIC – zaslužni član DO
6. VINKO GOBEC – zaslužni član DO
7. CIRIL PRESEREN – zaslužni član DO

Nekdanja direktorja DO in zaslužni člani kolektiva

Dolgoletni poslovni partnerji

1. JUGOBANKA
TEMELJNA BANKA, Ljubljana
2. LJUBLJANSKA BANKA
– GOSPODARSKA BANKA,
Poslovna enota Kamnik
3. PREDILNICA, Litija
4. GORENJSKA PREDILNICA, Škofja Loka
5. PAMUČNA PREDIONICA – GLINA
6. UNITEX, Ljubljana
7. JUGOTEKSTIL – IMPEX
Ljubljana
8. R.O. LAGUNATURIST
OOUR UNIVERZAL
PLAVA LAGUNA
Poreč
9. SUKNO, industrija volnenih izdelkov
Zapuže
10. JADRAN SEŽANA
11. Firma SAURER DIEDERICHS S.A.
Francija
12. Ingenieurbüro DIETER PESTEL,
Nemčija
13. Firma Tessitura ATTILIO BOTTINELLI
14. IDEJA, Kamnik
15. MENINA, Kamnik
16. UTOK, Kamnik
17. MERCATOR – ETA, Kamnik
18. GRADITELJ, Kamnik
19. GRADBINEC SGP KRANJ
TOZD GRADBENA OPERATIVA
KAMNIK
20. ZARJA, Kamnik

Dolgoletni poslovni partnerji

21. ZAVAROVALNA SKUPNOST
TRIGLAV
Območna skupnost Ljubljana
PE Mengeš
22. ZAVAROVALNA SKUPNOST
CROATIA
Poslovna enota Ljubljana
23. VARNOST
TOZD VAROVANJE PREMOŽENJA,
Mengeš
24. ZDRAVSTVENI DOM Dr. JULIJA
POLCA, Kamnik

Delovne organizacije za uspešno po- slovno sosedstvo

1. ALPREM
2. STOL
3. Tovarna kovinskih izdelkov in livarna
TITAN

Delovne organizacije za uspešno poslovno sosedstvo

PRAZNIČNE DROBTINICE ...

SREČANJE Z ZUNANJIMI SODELAVCI

Štiridesetletnico DO Svilanit, ki jo praznujemo v letu 1988, smo v novembru obeležili s srečanjem z našimi zunanjimi sodelavci TOZD Svila.

TOZD Svila sodeluje s preko 40 zunanjimi sodelavci, ter velikim številom naših pridnih delavk iz obeh TOZD, ki v svojem prostem času (popoldan) šivajo in konfekcionirajo modne artikle za Svilanit.

Ob skupnem praznovanju je v pozdravnem govoru tov. Jenko, direktor DO, orisal pot razvoja delovne organizacije Svilanit od začetka malih obratov pa do moderne tovarne, ki je poznana ne le doma ampak tudi v svetu, tako Evropi kot Ameriki.

Tov. Novak, direktor TOZD Svile, pa je v prisrčnem razgovoru poudaril predvsem trenutno sodelovanje, ki je obojestransko uspešno. Za TOZD Svila pomeni velik prispevek k proizvodnji, delavkam pa nudimo dodatni zaslužek k družinskemu proračunu.

Prispevek zunanjih sodelavcev je treba omeniti tudi v našem jubilejnem letu, saj so delavke, ki pridno šivajo za TOZD tudi 20 let in več. Z ozirom na to jim prisrčno čestitamo in upamo, da bomo s skupnim sodelovanjem še krepili naše odnose, ter šivali artikle, ki bodo zanimivi za prodajo tudi jutri.

Upam si trditi, da smo s takšno kvaliteto ter odnosom do dela lahko uspešni tudi na najzahtevnejših trgih.

Želimo, da bi naše sodelovanje potekalo z roko v roki z delovno organizacijo Svilanit še mnoga leta.

Jožica Jeglič

SREČANJE UPKOJENCEV

Nič ni pokvarilo razpoloženja naših upokojenih članov kolektiva na njihovem predprazničnem srečanju. Čeprav je lilo kot iz škafa, se je v varnem zavetju gostišča v Močilniku njihov smeh, šale in razpoloženje mešal z dežnimi kapljicami, ki so zaman trkale na stekla oken, tja do noči.

Nasvidenje drugo leto, morda celo v soncu, da nam bo še lepše!

Fotografija je slaba, športniki na njej pa najboljši – NAJ, NAJ ŠPORTNIKI in ŠPORTNICE

ŠPORTNI KAMENČEK V PRAZNIČNEM MOZAIKU

Ob jubileju Svilanita – 40 letnici obstoja tovarne, smo k ostalim prazničnim prireditvam dodali svoj kamenček v mozaik tudi Svilanitovi športniki. V mesecu septembru, skoraj ni bilo sobote oz. nedelje, da nismo tekmovali. S športne oglasne deske so vabili domiselno oblikovno izdelani plakati našega sodelavca Milana Windšnurerja. Namenjeni in vabili so nas vse zaposlene. Škoda le, da jih nekateri niso niti opazili.

Rezultati športnih tekmovanj ob 40-letnici Svilanita

NAMIZNI TENIS: ŽENSKE:

1. Gavranovič Nuša
2. Osolin Nina
3. Brolih Nataša

MOŠKI:

1. Jože Svetec
2. Haseeb Kaddoura
3. Vido Kožlakar

KOLESARJENJE:

ŽENSKE:

- (do 30 let)
1. Andreja Hribovšek 20.33
- (od 31–45 let)

1. Ivana Skamen 21.00

2. Zinka Zore 22.03
- (nad 46 let)

1. Mari Perčič 20.41

MOŠKI:

(od 26–35 let)

1. Miro Jagodic 14.26

2. Halil Avdić 18.11
- (od 36–45 let)

1. Rajko Petek 15.07
- (nad 46 let)

1. Ivan Jagodic 16.27

2. Silvo Magyar 17.30

3. Ciril Čož 18.33

MOŠKI:

navadno kolo

- Jože Svetec 22.09

TENIS:

MOŠKI:

1. Jože Zver

2. Srečo Lah

- 3.–4. Marjan Repič in Marjan Novak

STRELJANJE

ŽENSKE:

1. Martina Koželj 122 krogov

2. Mari Perčič, 113 krogov

3. Nina Osolin, 102 kroga

MOŠKI:

1. Bogo Benko, 154 krogov

2. Ciril Zamljen, 148 krogov

3. Miha Papler, 147 krogov

ŠAH:

MOŠKI:

1. Milan Pipan

2. Ivan Jagodic

3. Albin Pirš

PLAVANJE:

ŽENSKE:

(do 35 let)

1. Andreja Hribovšek

2. Nina Osolin

(nad 35 let)

1. Mojca Korošec

2. Pavla Menčak

3. Mari Perčič

MOŠKI:

(do 35 let)

1. Sandi Zupanc

2. Iztok Bogataj

3. Ivan Škrbinc

(nad 35 let)

1. Jože Zver

2. Franc Novak

PRAZNIČNE DROBTINICE ...

SMUČANJE:

ŽENSKÉ:

(do 25 let)

1. Joži Trobevšek, 30.70
2. Marija Gradišek, 31.96
3. Andreja Hribovšek, 33.22

(od 25 do 35 let)

1. Nina Osolin, 30.73
2. Mojca Pregl, 45.07

(nad 35 let)

1. Regina Skočir, 31.62
2. Olga Galjot, 33.87
3. Martina Erman, 34.19

MOŠKI:

(do 25 let)

1. Drago Uršič, 28.19
2. Janez Škrbinc, 29.46
3. Lojze Kregar, 31.44

(od 25 do 35 let)

1. Lojze Zajc, 27.56
2. Ciril Zamljen, 29.71
3. Cevc Albin, 22.81

(nad 45 let)

1. Bogdan Seljak, 30.51
2. Franc Novak, 30.62

KEGLJANJE:

MOŠKI:

1. Franc Novak, 828 kegljev
2. Jože Svetec, 777 kegljev
3. Jože Zver, 768 kegljev

ŽENSKÉ:

1. Mojca Korošec, 341 kegljev
2. Helena Kozole, 330 kegljev
3. Mari Žnidar, 307 kegljev

BALINANJE:

MOŠKI:

1. Miro Novak
2. Maks Novak
3. Drago Mejač

Letošnje praznično jesen smo popestrili še z eno športno preizkušnjo – četverbojem. V 8 športnih panogah smo se pomerili s tremi tekstilnimi tovarnami: Tosamo, Induplati in Dekorativno ter v skupnem seštevku zmag osvojili prvo mesto. Tako je prehodni pokal letos že drugo leto naš.

REZULTATI ČETVERBOJA

Ekipa Panoga	Dekorativna	Induplati	Svilanit	Tosama
MALI NOGOMET	1 4 točke	2 3 točke	3 2 točki	4 1 točka
ODBOJKA	4	8	1	2
moški	1 točka	2 točki	4 točke	3 točke
ženske	2 3 točke	3 2 točki	1 4 točke	– 0 točk
KEGLJANJE	4 1 točka	2 3 točke	3 2 točki	1 4 točke
STRELJANJE	4	2	3	1
moški	1 točka	3 točke	2 točki	4 točke
ženske	3 2 točki	1 4 točke	2 3 točke	4 1 točka
NAMIZNI TENIS	4	2	1	3
moški	1 točka	3 točke	4 točke	2 točki
ženske	4 1 točka	3 2 točki	2 3 točke	1 4 točke
ŠAH	2 3 točke	4 1 točka	1 4 točke	3 2 točki
BALINANJE	3 2 točki	1 4 točke	2 3 točke	4 1 točka
SKUPAJ	19 točk 4 mesto	27 točk 2 mesto	31 točk 1 mesto	22 točk 3 mesto

S KRAJINAMI IN TIHOŽITJI ALADINA LANCA

Ob prazniku naše delovne organizacije smo pripravili tudi razstavo del umetnika, akademskega kiparja, slikarja, pesnika in pripovednika Aladina Lanca.

Ob otvoritvi razstave smo pripravili tudi krajši kulturni program. Ob krasni

spremljavi citer Tomaža Plahutnika je umetnikove pesmi recitiral Tone Ftičar tako, da je bilo doživetje dveh bogastev, ki jih je narava podarila umetniku – dar poezije in mehka roka slikarja – popolno!

Umetnik je bil rojen leta 1917 v Pulju. Na Akademiji likovnih umetnosti v Beogradu, na Dunaju in v Ljubljani je študiral nosti v Beogradu, na Dunaju in v Ljubljani je študiral kiparstvo, vendar se že vrsto let ukvarja s slikarstvom.

Kot likovni pedagog je služboval v Šoštanju, Ljubljani in Kamniku.

V povojnih letih se je ukvarjal tudi z likovno kritiko, znan pa je še kot pripovednik in pesnik. Njegova, lani izdana pesniška zbirka Šatulja utrinkov je bila ocenjena kot najboljša zbirka, ki je izšla zunaj programov velikih založniških hiš.

Slikarstvo Aladina Lanca je umetnost trenutka, vtisa, neokrnjene stopinje ali beg brez sledov. Skrivnostni odsev palete nas vodi v svet slikarjevih prividov, k »poljubom brez ustnic«, ker se vse resnično kali v ognju spomina. Oprijemljiv obris, ki ga hočemo zadržati, v naslednjem trenutku izgine ali se stopi v razkrajajoči svetlobi barve... Poudarjanje mehkebe njegovih slikarskih potez ni brez razloga, saj je umetnik približal svoje krajine in tihožitja tisti hlapljivi neoprijemljivosti, ki jo je težko doseči in ki bi jo bilo brez dojemljivosti pesniške duše za krhkost naravnih lepot tudi težko pričakovati. Življenjska pot Aladina Lanca je pot občutljivega lirika skozi pojoče barve, obogatene s polnostjo razpoloženja in oblikovnega izraza; je težko dosegljiv up pravega ustvarjalca.

S prahom srca so posute stopinje slikarjeve poti skozi barvna čudesa narave...

Nataša

KO SE KOLENA ZAGRIZEJO V STRMINE GORA

Večkrat smo se pripravljali. Različni vzroki so botrovali, da se nismo odpravili na pot. Celo lepo zamišljeno turo na Brano ob priliki lanskega tovarniškega praznika nam je preprečila »salmonela«. Letos pa nam je lepega septemberskega dne le uspelo.

Ceprav smo se najprej nameravali zapeljati le do spodnje postaje žičnice na Krvavec, smo si med potjo premislili. Se je bilo že bolj udobno zapeljati

ker so se rajši posvetili steklenici žganja kot pomembnejšim opravilom. Bili so dobre volje, pa tudi mi se med seboj nismo pretepali. V pogovoru z dobrovoljnim možakarjem smo izvedeli, da je brat ing. Podpeskarja ki prihaja v Svilanit kot predsednik komisije za pripravniške izpite. Postali smo si tako še bolj domači. Ne bom pozabil suhe klobase, ki sem jo dobil za nadaljno popotnico. Pa naj še kdo reče, da so

Gorenjci »škrť« ljudje. Počitek nam je dobro del in tudi volje za nadaljevanje ture je bilo več kot dovolj, zato smo krenili naprej.

Malo po brezpotju, malo po markirani poti in že smo bili na križpotju, kjer se pot razcepi v eni smeri proti Kokrškem sedlu, v nasprotni pa proti Korenu. Naš cilj je bil Koren. Nismo vseskozi sledili markirane poti, vzpenjali smo se kar po travnatih pobočjih in rebah, odkoder so se nam odpirali panoramski pogledi na celotne Kamniške planine, posebno slikovite pa so bile stene Kompetele in Mokrice. Na vrhu Korena smo se vpisali v knjigo.

Odslej nas je pot vodila le navzdol. Po dolini Korošice smo počasi izgubljali

Premagovanje prve ovire

Posadka Svilanitovih pohodnic

s kombiji po prašni makadamski cesti na Križko planino pod Krvavcem, kjer je bil cilj izhodišča ture, ki smo jo tega dne imeli v načrtu. »Žeja je hujša od domotožja«, smo dejali in že so nas bile polne klopi pred lepim, novim planinskim domom na Križki planini.

Ko smo se razporedili v skupino po vseh planinskih pravilih, so se kolena zagrizla v pobočje Krvavca proti hotelu in televizijskemu stolpu. Grelo nas je toplo jesensko sonce, ki ga je le tu in tam prekril samotni oblak. Nismo se povzpeli na greben Zvoha, saj so prvobitnost tega vrha spreminjali s težko gradbeno mehanizacijo za nadobudne smučarje, ki se bodo pozimi »vzpenjali« z gondolo na prostrana bela smučišča.

V širokem loku smo med rušjem po levem pobočju hriba prišli na Dolge njive. Tu nismo bili sami, kajti iz doline so na planino prišli po živino. Šestdesetletna pastirica je s poskočnostjo mladenke odrejala pripravo staje za zimo. Hudovala se je nad starejšimi,

Premagovanje druge ovire

Pravi pohodniki vedo kaj je huda lakota (bo kruga dovolj za ves dan?!)

pridobljeno višino. Ura še ni bila veliko. V gostišču na postaji žičnice za Veliko planino nismo našli prave malice, zato smo »sindikalni denar« zapravili »Pri Gamsu«. Na avtobusu smo se srečali z mojstrom Zajcem iz tkalnice in ženo, ki sta nas zjutraj čakala pri žičnici na Krvavec, pa smo se zgrešili zaradi naše odločitve, da se s kombiji zapeljemo na Križko planino. Oproščamo se jima za spodrsrlaj, upamo pa, da sta tudi onadva imela tisti dan lep izlet. Se bomo pa drugič bolj natančno dogovorili. »Pa brez zamere, k' smo pr'jatl'«, kakor bi rekel naš znameniti gornik Joža Čop.

Če vam je bila tura všeč, pa še kdaj nasvidenje.

Alojz Jerman

Ivan pravi: »Naravnost pojdimo!«

Po obrazih sodeč je malica ta boljša stvar

Zadovoljstvo vseh na vrhu ali dokazno gradivo št. 1

DOBRODOŠLA IN OSTANITE Z NAMI!

Od septembra dalje v naši zobni ambulanti dela nova zobozdravnica REČER Lada. Po rodu je ljubljanka. Šolala se je v rojstnem kraju vse do končane stomatološke fakultete. Po študiju je kot stažist pol leta delala v Ljubljani, pol leta pa v Mariboru, kjer je stažiranje tudi zaključila. Zaposlila se je v Mariboru in sicer na področju mladinskega zobozdravstva. V tej veji zobozdravstva je pravzaprav orala ledino v Selicah ob Dravi, kjer do njenega prihoda niso imeli tovrstne službe. Tu je pridobivala izkušnje in izpolnjevala svoje strokovno znanje. Povedala nam je, da je to delo z veseljem opravljala saj so jo kmečki otroci disciplinirano obiskovali, tako, da je bil uspeh dela dobro viden. Seveda pa se je občasno ukvarjala tudi z zadrževanjem zob odraslih. Pred dvema leti se je odločila za postdiplomski študij v Ljubljani in tudi končala prvi del tega študija na usmeritvi mladinsko zobozdravstvo. Po desetletni dobi službovanja v ZD Maribor si je zaželela poiskati delo v drugem kraju. V Kamniku je imela možnost rešiti si tudi stanovanjsko vprašanje, zato se je odločila za delo pri nas. Ob tem, da je bila sprejeta na delo v obratno ambulanto naše delovne organizacije, ji je bilo tudi dodeljeno stanovanje, ki ga je v upravljanje odstopil Svilanit ZD Domžale – TOZD ZV Kamnik.

Povprašali smo jo po prvih vtisih, ki jih je dobila pri nas. Povedala nam je, da se dobro vživlja v novo delovno okolje, da je ne moti, oziroma celo rada dela v dislocirani enoti. Pohvalila je reden obisk naših delavcev, malo manj pa je zadovoljna z rednostjo obiskov Etinih delavcev. S strokovnega stališča je zavzela tak koncept dela, da se bo v pričetku ukvarjala s saniranjem stanja, za katerega pravi, da je relativno dobro in da se pozna delo njene predhodnice. Kasneje se bo lotila sistematičnih pregledov, še prej pa bi rada podrobneje spoznala organizacijo podjetja.

In s čim se ukvarja kadar ni v službi in ne gospodinji? Pri tem vprašanju se je nasmejhnila in dejala, da bo povedala kaj bi želela delati pa ji čas ne dopušča. V preteklosti se je ukvarjala s košarko, pri SK Novinar v Ljubljani pa si je bogatila smučarsko znanje. Željo ima, da bi s svojima otrokoma lahko več zahajala v hribe, saj je »planinka« že od svojega otroštva, odkar je s svojim očetom na gorskih turah spoznala lepote naših gora. Zato tudi rada turno smuča.

Še nekaj nam je zaupala. Za delo v Kamniku in naši ambulanti se je odločila »na dolgi rok« zato lahko pričakujemo, da ne bomo imeli spet hitre menjave zobozdravnice, njej pa zaželimo čimbolj uspešno delo.

Alojz Jerman

Zaradi tiskarskega škrata se je v 7-8 številu KAMNIŠKEGA TEKSTILCA naš upokojeni sodelavec Golob Jakob preimenoval v Janka, v številu 9-10 pa je jubilančka Frantar Riharda dobila nov priimek Fratnar.

Obema se za neljubo pomoto opravičujemo.

Uredništvo

NA PRVEM MESTU KVALITETA IN TOČNOST

Svilanitova poslovna politika je bila v preteklosti taka, da smo vsaj petino celotnega prihodka dosegali z izvozom. Fizično je to pomenilo skoraj tretjino proizvodnje, saj na zunanjih trgih ni moč doseči enakih cen kot na domačem trgu.

Uvozne potrebe Svilanita so bile manjše, vendar je bil presežek izvoza nad uvozom znatno vzpodbujen z neposrednimi in s posrednimi izvoznimi spodbudami. V letošnjem letu so vse posredne izvozne spodbude ukinili, neposredne pa zmanjšali na minimum. Največja izvozna spodbuda naj bi bil realni tečaj dinarja. Po uradni 25-odstotni devalvaciji, ki je bila hkrati s temi ukrepi konec maja letos, je tečaj dinarja dejansko začel znatno drseti, tako, da je v naslednjih šestih mesecih devalvirala še za 130 %.

Poleg teh zunanjih pogojev poslovanja so se letos menjali tudi pogoji poslovanja znotraj Svilanita.

Zagon novih strojev koncem preteklega leta in v začetku letošnjega leta je povzročil določen zamik v proizvodnji frotirja. Zaradi tega in zaradi drugih težav v proizvodnji, smo letos precej kršili dobavne roke. To je zelo neugodno za naš nadaljnji izvoz, saj smo ravno zaradi solidnosti pri izdobjah in kvalitete dosegali višje cene kot drugi jugoslovanski proizvajalci. Ti zamiki so v izvozu brisač povzročili prenos izdobjah iz letošnjega leta v naslednje leto.

V izvozu kopalnih plaščev je firma Fraling – eden izmed naših nemških kupcev, naročila precej manj kot smo načrtovali, kar bo tudi vplivalo na manjšo realizacijo izvoza.

Ob tem se moramo zavedati, da je pokrivanje uvoznih potreb Svilanita v celoti zagotovljeno in da teče od letošnjega septembra dalje kooperacijska pogodba s firmo Egeria, ki nam dolgoročno zagotavlja nemoteno preskrbo z repromaterialom iz uvoza po zelo ugodnih pogojih.

S predilnico Litija smo tudi letos realizirali za približno 200.000.– nemških mark skupnega izvoza (delež njihove preje v izvozu naše konfekcije).

Pri izvozu dosegamo najvišje cene s prodajo v prostocarinskih trgovinah, kjer dosegamo skoraj enak nivo cen kot na domačem trgu. Ta prodaja, ki se je pričela leta 1987 s Kompasom, se je letos izredno povečala in razširila na več OZD – Emono, Generalexport, Jadran, Jugocommerce itd. V prostocarinskih trgovinah so izdelki

tako iz frotirja kot tudi izdelki TOZD Svila.

In kakšne načrte imamo za prihodnje leto?

Glede na to, da je naš vodilni motiv dohodek, želimo ohraniti izvoz v optimalnem obsegu. To pomeni, da bomo izvozili toliko, kolikor nam je potrebno za pokrivanje naših uvoznih potreb. Ob približno enakem izvozu kot letos, bomo morali izredno pozornost posvetiti kvaliteti in dobavnim rokam. Na evropskem trgu je vedno hujša konkurenca, kar ima za posledico močan pritisk na znižanje cen. Z enostavnimi masovnimi izdelki praktično ne moremo več konkurirati izdelkom z Bližnjega in Daljnega vzhoda, Portugalske, Brazilije. Naše geslo je zato »kvaliteta in točnost«, saj edino s temi atributi lahko ohranimo naš položaj na zahtevnem konvertibilnem trgu.

Miha Mihelčič

SVILANITOVA TRGOVINA V DVORSKIH GARAŽAH

Na Mlinem na Bledu so v začetku avgusta odprli novo modno hišo Pristava Bled, kjer ima svoje prodajalne 18 slovenskih tekstilnih in usnjarskih delovnih organizacij ter Jugoeksport iz Beograda. Med njimi sta tudi Svilanit in Ideja.

Poslojpe, dvorske garaže, kot jih imenujejo domačini, je lani republiški izvršni svet dal v najem Almiri, ki je k sodelovanju pritegnila številne delovne organizacije. »Do prostora v trgovini je Svilanit prišel po dokaj ugodni ceni«, nam je povedal direktor Matija Jenko, »saj smo zanj plačali približno 50 milijonov dinarjev.«

»Zaradi ugodnega prostora, tudi zaradi bližine meje, si naši delovni orga-

Lično urejena trgovina s Svilanitovimi izdelki

nizaciji na Bledu obeta veliko prometa. V butičnih, specializiranih trgovinah, kot je ta na Bledu, dajemo navodila za razporeditev naših artiklov na policah sami. S strokovnim prikazom naših artiklov nam je omogočena sodobna (barvna paleta) predstavitev celotnega valk programa. Na tem prostoru je torej na enem mestu 18 priznanih tekstilcev in že ugled nam veva, da je prisotna tudi naša delovna organizacija.« je še dejal direktor.

Nikjer v Jugoslaviji ni na enem mestu (s tako butično predstavitevjo) zbranih toliko eminentnih proizvajalcev. Tudi sama lokacija je zelo posrečena, saj je blizu meje in obenem sredi največjega turističnega vrveža, kjer turisti včasih radi pogledajo v naše trgovine. Med temi tujimi gosti pa bo vsekakor tudi veliko poslovnežev, ki jih bo Modna hiša morda animirala za kasnejši nakup oziroma izvoz. Torej se s tem objektom odpira tudi novo okno v svet.

Svilanitovi plašči in brisače so na modni reviji prvi prišli na sceno

Sicer pa se bo v tem objektu odvijalo več vrst dejavnosti: prodajna, tržniško poslovno-promocijska, razstavna, prirreditvena, sejemska, seminarska in gostinsko-turistična. Od ustrezne predstavitve posameznih izdelkov ali kolekcije je odvisna tudi uspešna prodaja le-teh. V ta namen je na razpolago večnamenska dvorana in posamezni prostori za zaključevanje (separeji). Tako naj bi bile v blejski Modni hiši najrazličnejše modne revije, razstave in komercialna zaključevanja.

»S prometom v blejski trgovini smo že sedaj zadovoljni, čeprav smo se v začetku bali, da zaradi oddaljenosti iz samega centra Bleda obisk le ne bo velik. Prodajno mesto v blejski Pristavi je eno od mnogih butičnih Svilanitovih trgovin v Jugoslaviji in po mnenju predstavnikov komercialne tudi najboljši način prodaje naših artiklov, ki se je zaradi ugodne lokacije in izjemnega načina ponudbe, izkazal za dobro odločitev,« je še pripomnil Matija Jenko.

Romana Grčar

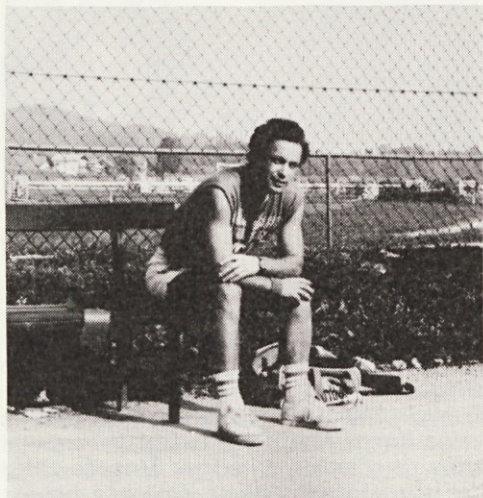

Športne
novice

»Glede na današnji tempo življenja je rekreacija človeka v kakršnikoli obliki nuja, čeprav se malo ljudi tega zaveda. Trditev nekaterih, da nimamo pogojev je slab izgovor. Vsak se lahko športno obleče, se sprehaja ali teče po gozdu.«

Tako je svoje razmišljanje na temo rekreacija zapisal **Lahov Srečo**, naš zagrizen tenisač in istočasno organizator Svilanitovih teniških turnirjev. Tenis je zanimiva, dinamična in zahtevna igra, primerna za vsako

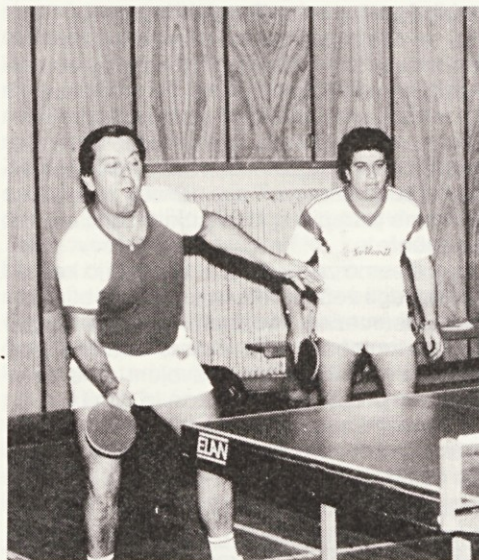
Trenutek sprostitve

starost – od otroštva do poznih let je vedno bolj priljubljena tudi med nami. Vedno znova, teden za tednom so najbolj zagreti Svilanitovci na vso moč udarjali žogico prek mreže v nasprotnikov del igrišča, na urejenih igriščih v Komendi. Tudi Srečo je ves zapisan temu športu in svoje proste ure preživi kar najbolj aktivno, poleti na tenisu, pozimi pa na belih poljanah. Kot velik ljubitelj in poznavalec igre v košarki svoje košarkaško znanje prenaša tudi na mlajše, saj trenira ekipo pionirjev v Domžalah. Srečo je popeljal tudi Svilanitove košarkarje na občinsko sindikalno prvenstvo. V svoji skupini so Svilanitovci priigrali drugo mesto, saj je bila ekipa Stola zanje le premočen nasprotnik.

Vsem košarkarjem ob tej priliki še povabilo: Pridite in razvedrite se lahko vsak ponedeljek od 8.30 ure dalje v telovadnici SEŠCRM.

Kako podobni igri sta tenis in namizni tenis še najbolj ve naš **Hasib**. Že res, da je kakšna težava na peščenem igrišču zaenkrat le večja in ji Hasib še ni kos, ni pa več daleč čas, da bo formo dosegel tudi v tej igri... No, zaenkrat je Hasib, bolj doma v ping-pongu, čeprav mu je letos na tovarniškem tekmovanju prekrizal račune Svetčev Jože in je bilo Hasibovo mesto takoj za najbolj-

BESEDO IMAJO ORGANIZATORJI ŠPORTNEGA ŽIVLJENJA

Ping-pong in najboljša

šim. Da pa je šport doma pri vseh članih družine, vedo povedati vsi tisti s katerimi je Hasib preživel letni dopust, seveda brez zelene mize tudi tiste dni ni šlo. Zadnje čase pa tudi on ugotavlja, da zaradi prehitrega tempa življenja in boja za preživetje tudi njemu primanjkuje časa za šport in trenutke sprostitve.

Kot glavni organizator za namizni tenis ugotavlja, da tovarniško tekmovanje mora biti. Škoda je v tem, da ljudje zanemarijo svoje potrebe po gibanju ravno v času vedno številnejših bolezni. Pohvala na račun dobrih rezultatov, tako ženske kot moške ekipe, pa gre predvsem že prekaljenim športnicam in športnikom.

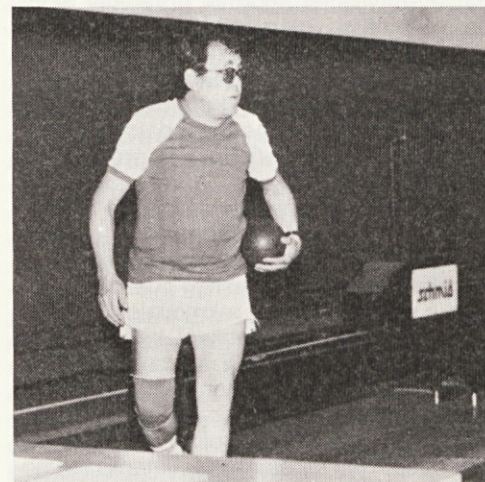
Pravite, da niste dovolj hitri in eksplozivni, da bi sledili skakajoči mali beli žogici? Nikar naj vas ne skrbi, saj to pri merjenju v tarčo ni pomembno, pravi **Rakoš Andrej**,

Za vadbo je treba skrbeti, pa čeprav doma na vrtu, prvi Andrej

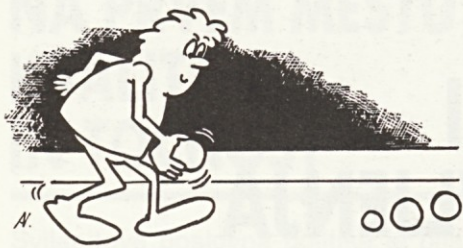
naš »ta glavni« organizator strelcev. To, da je on dober strelec ni dolgo znano; no nekako pred 6 leti se je Andrej prvič skušal s to panogo in zmagal. Mirna roka, ostro oko in zvrhana mera koncentracije pa lahko postanete tudi vi dober strelec; seveda brez puške tu ne gre. Glede na odziv s tekmovanja za tovarniškega prvaka, kaže, da zanimanje je med zaposlenimi, škoda je le, da pogojev za stalno vadbo ni, razmišlja Andrej. Koliko lepih uspehov so Svilanitovi strelci pred leti že dosegli in to tudi na republiški ravni, vendar takrat so pridno vadili na 4-steznem strelišču v »Kino« Dom Kamnik. Letošnji strelski rezultati s četverboja, so prav vzpodbudni, glede na to, da fantje in dekleta nimajo kje trenirati.

Naslednji panogi, kjer se bliža in podirira, povlejuje **Goričanov Jože**. Kljub Jožetovi zdravstveni odsotnosti (po operaciji mu želimo kar najboljšo okrevanje in čimprejšnjo vrnitev v športne vrste), je pogovor s Svilanitovimi balinači in keglačji stekel.

Jože pri najljubšem hobiju

Balinalo, pravita **Novakov Maks** in **Rostanov Zvone**, se je včasih mnogo več kot danes. Seveda začetki te športne panoge izhajajo popolnoma iz nešportnega prostora – gostilne, točneje gostilniškega vrta, kjer je prenekatera kamniška gostilna nudila zatočišče po dobrem domačem kosilu »ta boljšim polovicam«. Ja, seveda so tudi pravila gostilniškega igranja od sedanjega – modernega v mnogih stvareh razlikujejo. V grobem bi laiki komentirali, da pri balinanju bližamo balinčku – najmanjši kugli in zbijamo s svojo nasprotnikove, če so le te preveč »dobre«. Balinarske kugle pa znajo biti tudi nevarne, zato nikar ne skušajte, da vam kugla, težka 1,15 kg pade na kakšen prst na nogi – balinači vam to tehniko odsvetujejo. Da so te kugle res nekaj posebnega, ve tako sindikat, ki jih je kupil za našo ekipo in so izredno drage, kot tudi

član v ekipi, ki so mu po uspešnem treningu balinanja izginile neznano kam.

Da so Svilanitovi balinači v samem občinskem vrhu (v letošnjem letu so le za 1 točko zaostali za prvo uvrščenimi – upokojenici), vsi sigurno niste vedeli. Nehvaležno drugo mesto so osvojili tudi na četverboju; vseeno čestitke k uspehu. V razmišljanju in v želji sodelovanja Svilanitove ekipe še v republiškem merilu želijo združiti moči s Titanovimi balinači, s katerimi so preigrali že kar nekaj ur, a le kot proti nasprotnikovi ekipi na Titanovem tovarniškem balinišču. Da je balinanje zdrav šport se prepričajte tako, da se jim pridružite.

Kako kot igralec doživlja tovarniško športno življenje **Novakov Franc-Fačo**, naš vsestranski aktivni športnik in zdaj občasn organizator kegljačev, v nekaj naslednjih vsticah:

»Do nedavnega je bil šport utesnjen v okvir pravil in predpisov in je bil v glavnem usmerjen v tekmovalno dejavnost. Prav te dejavnosti pa skušajo narediti iz pasivnih gledalcev-navijačev športnih prireditev aktivne rekreativce. Rekreativci zato ne sme biti več le domena posameznika, marveč interes vseh družbenih organizacij (org. združenega dela, krajevna skupnost, šola). Sodelovanje vseh teh institucij daje edinstveno možnost sistematičnega in programskega razvoja rekreacije.

Kaj pa naša tovarniška rekreacija, kegljanje? Del tega je tekmovalnega značaja, to je liga, ki deluje v programu občinskih sindikalnih iger. Toda to ligo pustimo, da se odvija v ozkem krogu tekmovalcev. Kaj pa ostali rekreativci – kegljači, ki bi radi preizkusili svoje znanje? Prav zaradi teh naj se razmišlja o družabnem načinu rekreacijskega kegljanja. To je naše tovarniško tekmovalje, katero bi dobilo pomen prave rekreacije za vse ostale, ki nimamo tekmovalnih ambicij. V tem primeru je lahko ke-

gljanje, ki obsega le nekaj metrov na čiščenje ali polno, da le ni vse po pravilih, katera so zapisana za tekmovalni šport.

Delna popestritev tovarniškega tekmovalja je lahko tudi tekmovalje za mladinci, kar bi mogoče pripomoglo za nadaljne sodelovanje in kaljenje tekmovalcev – rekreativcev za zamenjavo generacij.

Tudi o nagradah ob tovarniškem prazniku naj se razmišlja, saj kolajne že izgubljajo svoj sijaj in namen. Zmagovalec si lahko prisluži za nagrado:

karto za sejem mode, smučarsko karto, obisk športne prireditve ali podobno.

Naj se dotaknem še malo uspehov na teksteliadah, četverbojih in medsebojnih tovarniških srečanjih. Nekaj teh tekmovalj se nadaljuje z različnimi uspehi. Toda istočasno se postavlja vprašanje treninga, časa, cenenost same izvedbe, pripadnost podjetja posameznikov, odnosi mentorjev do same prireditve, izostanki z dela, delovne sobote ...

Ne gre samo zato, da bi z rekreacijo kegljanja dosegli večjo produktivnost, da bi družbi in posamezniku odstranili škodljive pojave, gre za mnogo več. Želimo ustvariti človeka, ki bi bil srečen v svojem delovnem okolju in prostem času doma in bi bil s svojimi moralnimi, duševnimi in telesnimi kvaliteta vredni član naše družbe v teh težkih časih.

Odbojka je moštvena igra z žogo, ki jo odvijajo preko mreže. Pri nas je priljubljena tako med moškimi kot med ženskami.

Moško Svilanitovo ekipo je letos na četverboju popeljal **Bogatajev Iztok**, ki pa je za svoj najljubši hobi izbral košarko. To hitro

minjajo tudi motivi posameznikov za sodelovanja na športnem področju. Verjetno je osnovni problem, da za področje t.i. dodatnih aktivnosti (šport, oddih...) nimamo profesionalca. Tako je vse prepuščeno peščici vedno istih navdušencev. Premalo je čutili sodelovanje s strani mladinske organizacije. Letošnje osvojitve 1. mesta na četverboju je za ekipo, ki se sestane samo pred tekmo, velik uspeh. Sodelovanje na ostalih tekmovanjih pa so ravno zaradi neuigranosti ekipe na povprečnem nivoju.

Če ekipi odbojkašev izrečemo priznanje k uspehu, s tem ne smemo skopariti tudi za žensko odbojkarstvo ekipo, ki je kljub pomanjkljivosti postavi na četverboju prav tako osvojila odlično prvo mesto. Na ravni

Po tekmi

medobčinske TRIM lige, ki se je spomladi končala, so odbojkašice odšle bogatejše za osvojeno tretje mesto med skupaj 9 udeleženkami. Že sedaj pa pridno trenirajo skupaj s Stolovo ekipo v telovadnici OŠ na Duplici. Kapetanka odbojkarstva ženske ekipe **Erman Martina** je tudi glavni organizator smučarskih prireditev. Mogoče zato, ker sta istočasno njuna najljubša hobija, skupaj še s tekmo in kolesarjenjem. Martino tudi vedno bolj skrbi upadanje udeležencev na organiziranih tovarniških tekmovanjih. Vzrok tiči tudi v vedno večji draginji.

»Vedno manj se nas bo smučalo,« pravi; no pa letos še ne, saj je bilo prodanih rekordno število dnevniških vozovnic za Veliko Planino po sindikalni liniji. Vsem smučarjem želi kar največ užitkov na snegu in skorajšnjo udeležbo na tovarniškem veleslalomu.

Naša **Skamnova Kika**, kdo je ne pozna, tako po njenem delovnem področju, pa tudi kot glavno organizatorko Svilanitovih kolesark. Kaj in kako o svojem hobiju, pa Kika v nekaj naslednjih odstavkih.

»Odveč je skrb, da se za geslom Ženske na kolo, moški za štedilnik skrivajo glasne in bojevite feministke, ki zatrjujejo, da je »ženska brez moškega kakor riba brez bicikla ...« Res je sicer, da smo Svilanitove

Postavni so tile naši odbojkaši

dinamično igro z žogo igra v medobčinski TRIM ligi v Kranju. Da mu leti tudi odbojka, ki jo prav tako igra v Kranju v medobčinski TRIM ligi spoznavamo že nekaj let zapored na tekmah četverboja, kjer je v kočljivih trenutkih še kako pomembna Iztokova zbranost. Seveda se zbranost odraža tudi v naslednjem njegovem hobiju – deskanju. V kolikor se on najbolj ne strinja z menoj, lahko hitro povem, da so se moji trenutki na deski kaj hitro končali v vodi, če nisem bila dobolj pozorna na vsak gib.

To, da Iztok s športnimi aktivnostmi ne skopari vemo; kakšno pa je njegovo razmišljanje o pomenu tovarniških srečanj lahko preberemo z njegovega sestavka.

»Mislim, da imajo podobna srečanja izreden pomen, tako s stališča tovarne kot posameznika. Sicer ne morem soditi iz zgodovine, vendar so bila srečanja v preteklosti odraz tistega časa in hotenja posameznikov. Ker pa se časi spreminjajo se spre-

Čestitka vsestranskemu športniku

Ljudje po navadi veliko bolj skrbijo za svoje avtomobile, kot za svoje telo. Nikoli ne natočijo v avto napačnega goriva, nikoli ne pozabijo iti k mehaniku, kadar je to potrebno in ne pustijo avtomobila rjaveti, za svoje telo pa skrbijo manj.

kolesarke silno bojovite, ko tiščimo naše jeklene konjičke v hude klance in tudi, da nam ne zmanjka besed in dobre volje po napornih vožnjah. Ampak zagotavljam vam da bi vas presenetila naša »krotkost« doma; skrbno se vrtimo okoli štedilnika in naši kulinarični zvarci kar dobro teknejo. Drži torej le, da se naši moški vrtijo okoli štedilnika le toliko, da si z njega postrežejo!

Toliko za začetek o kolesarjenju zaposlenih žensk, da bi si katera ne delala prehudih skrbi o prevzgoji svojega moškega, če bi se nam hotela pridružiti in da si ne nakoplujemo jezo moškega sveta. Sicer pa so ti že zdavnaj dojeli »svoj« smisel naše odsotnosti in nam to tudi jasno in glasno za-

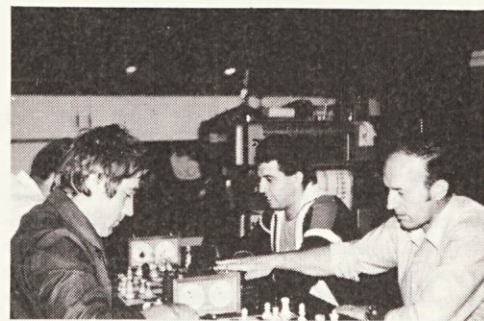
Kika z našo kolesarsko družino

Rekreacija, telesna aktivnost je danes dostopna skoraj vsakomur. Človek, ki se z njo ukvarja, ni le telesno sposobnejši, ampak bolj bogato in srečnejše živi. Že stari Grki so dobro razumeli, da telesa ni mogoče obravnavati ločeno od duševnosti. Duševni mir lahko dosežemo s športnimi dejavnostmi.

mogoče zapustiti športne arene, ampak je treba pripeljati v varno zavetje doma.

Rekreacija je v življenju vsakega posameznika pomemben del življenja; človeka dvigne iz sivine vsakdana, zbliža ga z naravo in mu nudi zvrhano kupo zdravih sokov.

Zato si želim, da bi še dolgo s svojimi sodelavkami vrtela pedala, igrala odbojko in pretekla še veliko kilometrov gozdnih poti. Tekmovanja, tako tovarniška kot četverboj, ne bi bila tekmovanja, če jih ne bi vedno zabelili z igro na 64 črno-belih poljih. Organizacija Svilanitovih šahovskih srečanj je vedno zaupana **Narobetovmu Ivanu** ki prenekateri večer preživi za šahovnico in preanalizira kašno dobro partijo vrhunskih velemojstrov. Od zimskih športov ga najbolj navdušuje tek na smučeh. Ko pa sneg skopni, svoj skopo odmerjeni prosti čas izkoristi za kolesarjenje in plavanje. Letošnji

Motil jih ni niti prebijalni stroj

kolesarski podvig je z veliko truda in dobre volje speljal Ivan, saj je trojico Svilanitovih kolesarjev, skupaj še z nekaterimi kamniškimi privrženci popeljal preko meje v Dolomite.

Pa tudi drugače uspehi na jeklenih konjičkih ne izostajajo, saj v svoji starostni skupini vedno prvi pripelje skozi cilj. Ni še daleč nazaj čas, ko je ekipa Svilanita na sindikalnem republiškem prvenstvu privzela enkrat 2. in 3. mesto.

Da so tovarniška tekmovanja vedno slabše obiskana krivi sistem tekmovanj in nepravilne postavitev starostnih kategorij. Namen ni le sodelovanje.

Ob koncu naj bo dovolj besed; pojdite, tecite in storite nekaj zase. Imate vse možnosti, izbira je vaša.

Andreja Hribovšek

PISALI SO NAM . . .

Uredniškemu odboru
Kamniški tekstilec
Kamnik

Datum 22. 11. 1988

Posiljam prispevek o svečanem prevzemu gasilskega avtomobila za objavo v Tekstilcu. Čutim moralno obvezo, da se na ta način zahvalim gasilcem Svilanita za njihovo pozornost. Na žalitev Ivane Skamen in odgovor uredniškega odbora sem sklenil, da za Tekstilca ne bom več pisal. V tem primeru naj bo izjema, da se javno zahvalim gasilcem. Z odgovorom uredniškega odbora nisem bil zadovoljen, ker ste po čl. 74 Zakona o javnem obveščanju neopravičeno zavrnilo objavo mojega prispevka. Treh žaljivih besed ne bom pozabil dokler ne bodo javno preklicane. Odtujil bi se od Svilanita, čeprav me na delovno skupnost veže poldrugo desetletje življenja in dela. Gasilska organizacija me veže, da še prestopam tovarniški prag, da zanje postorim za kar so me zadožlili.

Ko že pišem to pismo naj povem uredniškemu odboru, da imam nekaj upravičenih pripomb na članek »Moj 25. letni rojstni dan« št. 11-12/87 in članek »Štiri desetletja DO Svilanit« št. 9-10/88. V prvem prispevku je v začetku nekaj stavkov avtorja; v glavnem pa so izvlečki iz posameznih člankov. V zaključku je precej povedanega, kako ste Tekstilca preoblačili, kje se tiska, kdo ga oblikuje, kdo ga tehnično ureja in drugo. Lepo in prav, nič slabega. Če se pa zazremo v celotno vsebino avtorja, pa je kar 6 krat zapisano »smo«. Besedica »so« pa ni niti enkrat zapisana. Leta 1965 smo ga posodobili z roto tiskom in Valvazorjevi tiskarni Krško. Kajne, da bi bilo bolj prav napisano, da so ga posodobili? Še dobro se spominjam koliko truda je bilo vložena za to posodobitev. Takrat je bilo malo tiskarn. Glavne tiskarne so zavračale majhne naklade, če bi pa že tiskali, pa so bile cene previsoke. Nič zato, če resnica ni bila zapisana in razvoj tekstilca prikazan v napačni luči, to dokazuje 13-letno urejanje Tekstilca nad 100 izvodov in več kot 450 izvodov Informatorja. Če je bila Tekstilcu že namenjena čestitka

bi morala biti informacija bolj korektna in celovita in tudi uredniku bi se spodobilo napisati uvodni članek. Tudi nekaj netočnosti je v tem prispevku. Prva številka Kamniškega tekstilca je izšla že prej kot leta 1962 (glej K.T. št. 3-4/74 ali v arhiv). Res je, da tekstilca že od leta 1980 često preoblačite. Tudi v preteklosti se je razvijal od cilostila do roto tiska in kar 4 krat menjal kolofon (glavo), seveda v okviru materialnih možnosti. V Tekstilcu št. 11-12/87 so priobčeni samo trije kolofoni, resnično pa so štirje (glej K.T. let. 71-73). Niti besedice ni poklonjene uredniškemu odboru in njihovim urednikom, saj jih je bilo v 25. letih vendar pet. Z lučjo lahko iščete urednika, ki bi 13 let nepretregano urejal glasilo. Tudi plačani uredniki so to delo opuščali. Razgledan in kulturni človek dobro ve, da je informiranje zahtevno in odgovorno delo. To breme sem hotel večkrat prepustiti ljudem, ki so prihajali v tovarno. Nič ne bil nad to častno funkcijo navdušen. Kolikokrat mi je bilo hudo, ko se je bližal čas, da Tekstilec izide, članka pa nobenega, niti od tistih, ki so bili uradno zadožljeni in po svoji funkciji dolžni delavce informirati. Člani uredniškega odbora Hubad Anka, Jerman Anton in Vinko Bernot so mi velikokrat pomagali iz stiske. Urednik je moral biti članar, fotoreporter, tehnični urednik, korektor krtačnega odtisa in še kaj, za priznanje pa grajo, če je bilo kaj narobe. Organiziral sem po enotah nabiralnike prispevkov, javno anketo, razgovor, intervju itd. Obljubilo veliko ali uspehi pičli. K meni so se zatekali tudi drugi in hoteli izkušnje, kako vse to zmorem. Pomagal sem na svetlo v Kamniku trem glasilom in v roto tisk uvedel pet glasil. Poglejte omaloževajoč primer uredniškega odbora. Za jubilejno izdajo Tekstilca so povabili Brenot V. ne da bi se mene kdo le z besedico spomnil. V tej številki je veliko netočnosti o razvoju delovne organizacije. Sama številka pa nima niti letnice izida. Še sta dva podobna primera, pa nič zato. Vedite to, da bi bilo malo posnetkov, če ne bi fotografiral, zbiral slike in uredil fotoalbum. Vem, da nisem bil super članar, mojster fotografije, izkušen grafični oblikovalec, pa vendar, šlo je po zastavljeni tirnici. Brez tega ne bi

pisali: »zakaj bi le doma čepele in možem svobode ne želele...«

Kolesarsko kariero smo zaorale pred osmiimi leti v Tuhinjsko dolino z navadnimi kolesi, brez prestav... Spominjam se, kako smo se veselile prvih uspehov... Marsikaj se je v teh letih spremenilo: med lase so se prikradle srebrne niti, nekatere so se ujele v zakonski jarem in povile otroke, druge pa so že zagugale vnučke... Težke jeklene konjičke so zamenjale »specialke«, s katerimi smo si ogledale našo lepo Slovenijo in kraje v zamejstvu, kjer se slovenska beseda govori in poje s spoštovanjem in ljubeznijo...

Čeprav je skromnost lepa čednost, ji pri ocenjevanju aktivnosti kolesark v Svilanitu ni mesta. Kajti za podvige, ki jih je ženska ekipa v preteklosti imela (mednje prav gotovo sodi na prvo mesto vsakoletna akcija DOBER DAN, NAŠI, za katero se skriva obisk Slovencev v Benečiji, Furlaniji in na Koroškem, nič manj pomembni pa niso dosežki na občinskih in republiških tekmovanjih) je bilo potrebno toliko vztrajnosti in volje, da bi bila vsaka skromnost lažna.

Nešetokrat bi se tudi nam, po delu v tovarni in dobrem kosilu doma prilegla urica počitka pred delom v vrtu... Pa se je bilo treba vabljeni želji odgovodati in se odpeljati na pot, dolgo »le« štiridest, petdeset kilometrov (tako dolge so namreč manj zahtevne trening vožnje med tednom), na kateri nas je ničkolikokrat spremljal nezaželeni snubec - veter, lovil črn oblak... Pred vsakoletno odpravo na pot DOBER DAN, NAŠI je bilo treba »napedalati« vsaj tisoč kilometrov... Kolesarjenje je rekreacija, ki nudi veliko veselja in užitkov, je pa tudi naporen in zahteven šport, ki ga ni mogoče prekiniti sredi »igre«; čeprav v dežju, vetru, toči ni

bilo 25 let Tekstilca. Koliko je Svilanitovih upoko-jencev, ki še sodelujejo s svojo delovno organiza-cijo? Za Tekstilca sem velikokrat kaj napisal, tes-no sodelovanje z gasilskim društvom (pisanje kro-nike, sortiranje arhiva, zbiranje slik). Samo oni vedo, da sem kamenček v mozaiku njihovega na-stanka in razvoja.

Še nekaj besed o vsebini Tekstilca štev. 9-10/88. Ne bom se spuščal v vsebino članka »Štiri dese-tletja DO Svilanit«. V tem opisu razvoja delovne organizacije ni celote. Kaj je celota vemo, če pa manjka le en delček je ta celota okrnjena. V tem opisu razvoja manjkajo štiri pomembne dejavnosti. Kaj ni politika in način informiranja sestavni del poslovnega in samoupravnega sistema. Mar ne bi koristilo nekaj informacij, kako se je vzpo-redno z rastjo Svilanita razvijal tudi Kamniški tek-stilec. Kakšno vlogo je odigral v tem razvoju, ali so delavci osvojili njegovo informativno politiko ali je glasilo dovolj komunikativno in še kaj.

Kaj ni varstvo pri delu temelj vsakega proizvodnega procesa in človeški odnos do humanizacije dela. Vidite, tudi ta dejavnost ima svoj začetek v Svilanitu. Vem kdaj se je pričelo razvijati to področje, kaj pomeni, kako se je razvijalo in kakšni so bili uspehi na tem področju. Vse to je zapisano, morda je še tudi ohranjeno. Po mojem mnenju je to velika opustitev v sistemu informiranja za srebrni jubilej Svilanita. Tudi civilna zaščita je sestavni del funkcije delovne organizacije. Zelo malo se o temu piše in informira ljudi. Dobro pa vemo kaj pomeni organizirana obramba ljudi pred elementarnimi in drugimi nesrečami. Varnost in SLO sta nerazdružljivi komponenti za nemoteno delovanje vsake delovne organizacije. Tudi te funkcije bi morale biti zajete v teh analih 40 let. Če bi uredniški odbor sklical ob 25. letnici Tekstilca ali 40. letnici Svilanita širši krog ljudi in morda katerega člana prejšnjih uredniških odborov bi bile napake v prikazu nekega obdobja v razvoju mnogo manjše, gradiva pa bi bila zanimiva in za več objav.

Ne zamerite mi tov. urednica in člani odbora in mi ne očitajte, da hočem komu dajati nasvetov kot je to zapisal člankar Marjan. Ne, to so samo moja »posvestum« razmišljanja, za nikogar žaljiva. Morda kdo poreče, da sem se o Tekstilčevem jubileju in Svilanitovi obletnici zato razpisal, ker sem prezrt in užaljen. Mislite kakor koli že, napisal sem samo resnico, ki je dokumentirana. Ne gre za to, da zaradi utaje mojega deleža v sistemu informiranja ne bi mogel preboleti. Gre tudi za ne korekten odnos do vseh tistih, ki so bili in so kreatorji uredniške zasnove in politike v sistemu informiranja. V tistih časih se je lahko le malo katera delovna organizacija lahko pohvalila s tako obsežnim informiranjem. Ne bom trdil, da je bila vsebina informacij na ravni javnih občil odsev vseh dogodkov in hotenj, kar tudi danes ni, vendar le so bile stalne, vsebinske in v duhu časa, ki smo ga živeli. Lepo pozdravljeni!

Alojz Konda

P.S.

Če uredniški odbor sklene, da me povabi na svojo sejo sem se pripravljen odzvati in cilju, da zame boleče besede zgladimo. S stavkom, ki je bil zapisan: »Menimo, da naj nezadovoljneži prihodnjič sedejo v svoj avto, ki jih bo peljal kamor bodo pač sami želeli,« mi je bila odvzeta pravica do minulega dela, te pa mi nima nihče pravice vzeti, toda vzeta mi je.

Pogledi ljudi so na dogodke različni, vsakdo pa ima pravico da svoja razmišljanja in občutke tudi pove, oziroma zapiše. Zato tudi v celoti objavljamo pismo tov. Konda, obenem pa z njim zaključujemo polemiko, ki se je že pojavila na straneh TEKSTILCA.

Uredništvo

Upokojili
so se

NA MNOGA LETA, OLGA

Po 31 letih dela je zapustila našo delovno sredino Olga Grilj in se zapisala med naše upoko-jence. Teško je čakala trenutek, ko bo še zadnjič pohitela na jutranji avtobus in se bo, čeprav z orosenimi očmi, še zadnjič ozrla po tovarni kot njenemu drugemu domu, saj so v njej ostala mladostna in brezskrbna leta.

Olga je začela v Svilanitu na previjanju, med drugim delala 13 let ponoči in se med sodelavci dobro počutila. Zaradi težav z roko je bila leta 1973 premeščena v šivalnico na adjustiranje brisač, kjer je delala dolgo vrsto let. Vmes je eno leto popravljala tkalske napake, veliko pa tudi prepakirala brisač. Zadnjih nekaj let je pakirala garniture. Že več let je imela zdravstvene težave, zato je trenutek upokojitve že kar težko čakala.

Sama pravi, da ji v pokoju ne bo dolgčas; varovala bo vnučka, hodila v gozd ter skrbela za rože in vrt. Večkrat bo lahko obiskovala tudi mamo na Dolenjskem. Vsem sodelavcem se ob slovesu želi zahvaliti za prijetne trenutke, ki jih je preživela med njimi, pa tudi za pomoč sodelavki, da jo je vpeljala v pakiranje garnitur. Ob slovesu pa je bila najbolj vesela lesenega tabloja z verzi in s podpisi vseh sodelavcev.

Torej, Olga, mi vsi ti želimo zdravja in da se ob pogledu na podpise tvojih sodelavcev še večkrat spomniš na nas!

Hubad Anka

Drage sodelavke!

Ne najdem pravih besed, s katerimi bi se vam zahvalila za pristrčno slovo ob mojem odhodu v pokoj, darila, ki ste mi jih poklonile pa me bodo večno spominjala na vas in tovarno, v kateri sem preživela toliko let. Hvala vam!

Grilj Olga

SLOVO, KI NI BILO SLOVO

V zaslužen pokoj je odšla naša sodelavka Polonca Golob. Skoraj vso svojo delovno dobo je opravila pri nas.

Bila je prisrčna sodelavka in delavci gospodarsko finačne službe jo imamo zelo radi.

To je osebnost, ki jo navdaja večni optimizem, ki ga je znala vcepiti mlajšim sodelavcem na njen lasten način.

Razigranost in temperamentnost sta lastnosti, s katerima je premagovala najtežje trenutke, s svojo vedrino pa znala vplivati na delovno moralo sodelavk.

Slovo od Polonce niti za trenutek ni bilo slovo, še vedno je ostala med nami.

Z njo in ob njeni prisotnosti je bil to le trenutek ure veselja in razigranega počutja, saj smo se zavedali, da se bo odzvala našemu povabilu, ko jo bomo rabili, da bo med nami še vedno ostala z znanjem, ki ga je prenesla na nas.

Polonca, naj se vam še enkrat zahvalimo za vse, kar ste s svojim delom in zgledom doprinesli za boljši jutri Svilanita.

Rajko Zadavec

35 LET S SVILANITOM

Našemu sodelavcu Branetu Stankovič se je 21. september 1988 prav gotovo zapisal med tiste dni, ki se jih bo še velikokrat spominjal. Tega dne, ko se je jesen prvič prebudila, je Brane praznoval svoj 55. rojstni dan in svoj zadnji dan dela. Po petintridesetih letih dela se je poslavljaj od tovarne, kateri zvest je bil vse svoje »aktivno življenje«.

Kot mladenič se je zaposlil v tkalnici svile v Mekinjah, kjer se je učil osnove tkanja, ne-

kaj let pa je opravljal tudi delo prebijalca žakardskih kart. Tako je Brane spoznaval vso učenost najzahtevnejšega žakardskega tkanja svilenih in ostalih artiklov. Brane je sedel tudi v šolske klopi in si pridobil znanje tekstilnega tehnika, ki ga je s pridom in z bogatimi izkušnjami uporabljal po preselitvi obrata svile iz Mekinj na Perovem kot obratni tehnik. Široko znanje tkalske tehnologije je obogatil z učenostmi konfekcioniranja in ni je bilo zanke, ki je Brane ne bi razvozlal. Delo je večkrat zahtevalo celodnevno prisotnost v tovarni, še posebno v času gradnje novega obrata TOZD SVILA in preselitve v nove prostore, kar je Brane razumel in vedno ostal s tovarno, kadar je bilo to potrebno. Zato ni čudno, da je Brane s takšnimi vrtilinami in znanjem napredoval najprej v obratovodja konfekcije svile in nato v vodjo proizvodnje TOZD SVILA. Zaradi njegove strokovnosti in tovarništva tov. Braneta Stankovič pogrešamo. A njegovo odločitev za predčasno upokožitev spoštujemo in mu želimo, da bi se v stanu upokožencev dobro počutil.

ŽELIMO TI LEPO JESEN

Stari in novi stroji pojejo vsakdanjo pesem in nam dajejo prepotrebni kruh – nam, ki ostajamo s skrbjo, da se ta ropot nadaljuje in da je čim močnejši. Ker čas prinaša svoje, tako pri strojih kot ljudeh, se »posadka« postopoma redči in v pokoj odhajajo ljudje, ki so vsa svoja leta posvetili, da je danes hrup strojev podoben »lepi pesmi« znotraj štirih sten tkalnice.

Da je danes pesem ubrana in stalna, gre zahvala tudi **Poldetu Golobu** našemu »Poldiču« – najmlajšemu upokožencu, ki je nedavno vsakdanji hrup zamenjal z okoljem, ki ga sprošča in postopno umirja od 40 letnega dela in skrbi. Lep sončen dan je bil včeraj, ko sem odšel k Poldetu na klepet z namenom, da mi pove svojo »kalvarijo« in počutje po prehojeni poti od štirinajst in pol letnega fantiča, ko je začel služiti svoje »prve dinarje« pa do dne, ko je odšel v zasluženi pokoj. Nemalo je bil presenečen, imel pa sem občutek, da je bil vesel mojega obiska. Poldeta poznam še iz časov, ko smo vsi nosili »kratke hlače«. Zato mi ni bilo težko začeti pogovor, kdaj in kako je kdo za svoj prvi dinar kupil »dolge hlače«. V tistih časih pred 40 leti ni bilo lahko ne mladim in ne starim; tudi Polde je moral že zelo zgodaj s »koščkom« črnega kruha na delo. Želje je imel sicer drugačne, saj bi rad postal krojač ali avtomehanič. Toda stvarnost je obračala in obrnila po svoje. Pripočilo in dobra beseda znanca je Poldetu omogočila, da je leta 1947 dobil delo v takratni »Lipovčevi« tkalnici svile v Mekinjah. Rezine kruha so bile v začetku tanke – delo pa vsestransko in težko. Toda želja po obstanku in želja za lepšo »nedeljo« močnejša in ravno to je dajalo Poldetu voljo, da je vztrajal in po letu in pol začel z delom na strojih. »Zangs-i« stroji so mu nato prinašali debelejši kos kruha, vse do odhoda k vojakom leta 1952. Po vrnitvi domov je bil zaradi takratnih potreb premeščen v obrat Šmarca in pričel z delom tkalca na mehaničnih statvah. Mladost in elan do dela je Polde vnesel v svoja stroja, tako se je do njih tudi obnašal in ob tem spoznaval vse skrivnosti tkanja frotirja. Da je bilo temu res tako, potrjuje njegova strma pot napre-

dovanja od tkalca do vodja izmene moderno opremljene tkalnice. Seveda pa je bilo za tako napredovanje in spoznavanje širine »cunjarstva« potrebno veliko strpnosti in prizadevnosti za delo, pripravljenosti na uspehe in poraze. Ob vsem tem pa ni pozabil na svoje lastno izobraževanje in širjenje obzorja, ker se je zavedel, da bo le tako lahko sledil novi sodobnejši strojni opremi, katera je prihajala v tovarno. Skozi leta razvoja je Svilanit prehajal v razna obdobja bolj ali manj uspešnega dela in lastnega odrekovanja delavcev za preživetje. To je Polde vse doživel in preživel. Ne želim nadaljevati z opisovanjem kronologije njegovega dela, ker je bilo to že napisano, pač pa izpostaviti poštenost našega dolgoletnega sodelavca do dela, do delavnih in osebnih odnosov do sodelavcev. Čas je prinašal svoje, menjale so se generacije in z njimi tudi navade in odnosi do dela. Polde je skušal rešiti vse težave po zdravi pameti in s človeško pozornostjo. Včasih s šegastim načinom izražanja, toda vedno z polno odgovornostjo, saj se je zavedal, da

sleherna napačna odločitev zelo prizadene posameznika in njegovo osebnost. Ob takem delu je skozi vsa leta prišla tudi Poldetova »jesen« in ko se ozira nazaj, je na splošno zadovoljen s svojim delom in delom svojih sodelavcev. O tem razmišlja zelo realno, kot je realna narava, pa naj ima to včasih še tako grenak priokus.

Na koncu najinega razgovora sva se še ustavila v Poldetovem »bicirku« polnem rož in sadik, tam kjer se rojeva novo življenje in klije nova narava. Pa da ne pozabim zbranih korenin, katere nama ponazarjajo borbo za obstanek skozi ista leta rasti in iskanja novih virov življenja, saj smo končno vsi, oziroma vsak posameznik, majhen kamenček v mozaiku dogajanja.

Na koncu se želim toplo in prijateljsko zahvaliti Poldetu za vloženo delo, skupno življenje in strpnost pri ustvarjanju jutrišnjega dne. V osebnem imenu in imenu njegovih sodelavcev ti želim še zdravja in da bi bila »jesen« tako pisana, kot je pisana paleta jesenskih barv. Pa še to bi rad povedal, da si velik del »ceglov« vgradil in pustil v tovarni, za kar ti hvala. Med nami si vedno zaželen.

Emil Jenko

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta se sodelavcem zahvaljujem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje.

Miro Haler

Dobrodošli med nami

ZDENKA ŽAVBI

Delavci strokovnih služb TOZD Frotir so v jeseni letošnjega leta dobili novo sodelavko; delovna enota barvarna pa s tem novega vodjo. To je Žavbi Zdenka, rojena 28. 2. 1961 v Ljubljani. Osnovnošolske klopi je guli v Krašnji, v Šmartnem v Tuhinju in Kamniku. Po končani gimnaziji se je vpisala na FNT-tekstilna tehnologija in jo tudi končala leta 1984. Po opravljeni diplomi je delala naprej kot pripravnik v tovarni Ideja, kjer se je vpeljala v delo na področju tehnološke, operativne in razvojne priprave dela; zato je bila po pripravi razporejena na dela vodje priprave dela in tehnološkega razvoja. To delo ji je ležalo, z veseljem ga je opravljala in s tem utrjevala pridobljeno strokovno znanje. S Svilanitom se je tesneje srečala v poslovnih stikih in sicer pri dodelavi tkanin v oplemenitilnici. Zaradi želje po menjavi delovne sredine se je odločila za delo v Svilanitu. Sama ima željo in misli, da bo v naši DO lahko realizirala določene strokovne zamisli v sodelovanju z ostalimi sodelavci.

Njeni prvi vtisi v delovni enoti in tudi v širši delovni sredini so pozitivni in meni, da ima enota in tudi celotna proizvodnja frotirja dobre razvojne možnosti. Drugače pa se ukvarja z vztrajnostnim tekom in aerobiko, pa tudi z družino rada hodi v hribe.

Novi sodelavki želimo pri delu in vodenju enote barvarne mnogo uspeha.

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz konfekcije frotirja za izrečeno sožalje in denarno pomoč.

Vinka Jovanovič

ZAHVALA

Sodelavkam in sodelavcem se iskreno zahvaljujem za sočustvanje ob boleči izgubi moje drage mame in podarjeno cvetje.

Fani Korošec

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem za izrečeno sožalje in denarno pomoč.

Vera Husič

ZA SPOMINSKI ALBUM

Da naš praznik ne bomo pozabili

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan ...
in bratje Pirnat,
ki so nas popeljali
v praznični večer

Prejeli so priznanja za 10 let dela v »Svilanitu« ...

in 35 ter 40 let!

... 20 let ...

Na zdravje Svilanitovim 40letom!

... 30 let ...

Razpoloženje na obrazih naših sodelavcev

Le kam so se ujeli pogledi Polonce, Marije in Francke?

Naši gostje v trenutku sprostitve

Mi smo za ples, o, je ...

... pa tudi mi ...

Srečka št. 1 se je izgubila, pa se za glavni dobitek je borba vodila

Sreča se je Tonetu nasmehnila

Svilanit 40 LET

Všeč so nam bili modeli in manekeni, oboji pa so bili naši!

*Modni dodatki
za vašo samozavest*